

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2552

© 2553

กิตติพร สิทธิพันธุ์

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย นางสาวกิจติพร สิริพิพันธุ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร. รัชชวรงค์ กীরตวานิชย์)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ดร. ชุตินาถ ทองเงิน)

(ดร.สุภารัตน์ ดิษยวรรณะ จันทรวัดนากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 9 เดือน มกราคม พ.ศ. 2553

กิตติพร สิทธิพันธุ์. ปริญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มกราคม 2553, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (170
หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.ชนัยวงศ์ กิรติวานิชย์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อศึกษาถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการ
วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ
อาชีพ 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
ครั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 150 ตัวอย่าง
เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิธีการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ร้อยละ ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนเท่ากันคือ 75 คน ซึ่งส่วน
ใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
เท่ากับ 10,001 – 15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการ
วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทาง
การเงินส่วนบุคคลของประชาชน

ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ปัจจัย
ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความ
เข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้าน
ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน

กรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านปัจจัยอื่นๆ มี
อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มี
อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.ชนัยวงศ์ กิริตวานิชย์ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความกรุณาสละเวลารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการศึกษาเฉพาะบุคคลนี้ และได้ให้คำแนะนำถึงประเด็นต่างๆ ซึ่งแนะแนวทางในการแก้ปัญหาโดยละเอียด ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางของการวิจัย ส่งผลให้ งานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ ที่โรงเรียนศิริวิทยา โรงเรียนเซนต์โยเซฟพิพัต และ มหาวิทยาลัยกรุงเทพทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งกำลังใจที่ทำให้ผู้วิจัยมีความพยายามจนประสบความสำเร็จ

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณแรงสนับสนุนและกำลังใจอันยิ่งใหญ่ที่ได้รับจากครอบครัวของผู้วิจัย ตัวอ้วน และทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยนี้จนสำเร็จและสมบูรณ์

กิจติพร สิทธิพันธุ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	น
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของงานวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานในการวิจัย	10
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	11
ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	12
ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	13
แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	14
เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	16
กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	18
ประเภทของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	20
ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
การกำหนดกลุ่มประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	33
การจัดทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	140
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
สังเขปวัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการวิจัย	148
สรุปผลการวิจัย	152
อภิปรายผล	158
ข้อเสนอแนะ	162
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป	162
บรรณานุกรม	163
ภาคผนวก	165

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1: ตารางแจกแจงเพศของกลุ่มตัวอย่าง	39
ตารางที่ 2: ตารางแจกแจงอายุของกลุ่มตัวอย่าง	40
ตารางที่ 3: ตารางแจกแจงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	40
ตารางที่ 4: ตารางแจกแจงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	41
ตารางที่ 5: ตารางแจกแจงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง	41
ตารางที่ 6: ตารางแจกแจงอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง	42
ตารางที่ 7: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านต่างๆ	43
ตารางที่ 8: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	44
ตารางที่ 9: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านความรู้ความเข้าใจใน เรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 10: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านภาวะทางเศรษฐกิจ	46
ตารางที่ 11: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านปัจจัยอื่นๆ	47
ตารางที่ 12: ตารางแจกแจงช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง	48
ตารางที่ 13: ตารางแจกแจงวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง	49
ตารางที่ 14: ตารางแจกแจงกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	49
ตารางที่ 15: ตารางแจกแจงรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ กลุ่มตัวอย่าง	50
ตารางที่ 16: ตารางแจกแจงบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 17: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	52
ตารางที่ 18: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	53
ตารางที่ 19: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	55
ตารางที่ 20: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	56
ตารางที่ 21: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 22: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	59
ตารางที่ 23: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	61
ตารางที่ 24: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	62
ตารางที่ 25: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	64
ตารางที่ 26: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 27: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับ ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร	67
ตารางที่ 28: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับ วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	68
ตารางที่ 29: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพ กับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	70
ตารางที่ 30: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพ กับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	71
ตารางที่ 31: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพ กับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 32: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษา กับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	75
ตารางที่ 33: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษา กับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	77
ตารางที่ 34: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษา กับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	79
ตารางที่ 35: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษา กับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร	80
ตารางที่ 36: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษา กับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 37: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ย ต่อเนื่องกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	84
ตารางที่ 38: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ย ต่อเนื่องกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	86
ตารางที่ 39: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ย ต่อเนื่องกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทาง การเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	88
ตารางที่ 40: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ย ต่อเนื่องกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	90
ตารางที่ 41: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ย ต่อเนื่องกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 42: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับ ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	94
ตารางที่ 43: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับ วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	96
ตารางที่ 44: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับ กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	98
ตารางที่ 45: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับ รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	100
ตารางที่ 46: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 47: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	104
ตารางที่ 48: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	106
ตารางที่ 49: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	108
ตารางที่ 50: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	109
ตารางที่ 51: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทาง การเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	111

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 52: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	113
ตารางที่ 53: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	115
ตารางที่ 54: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	117
ตารางที่ 55: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร	119

สารบัญตาราง (ต่อ)

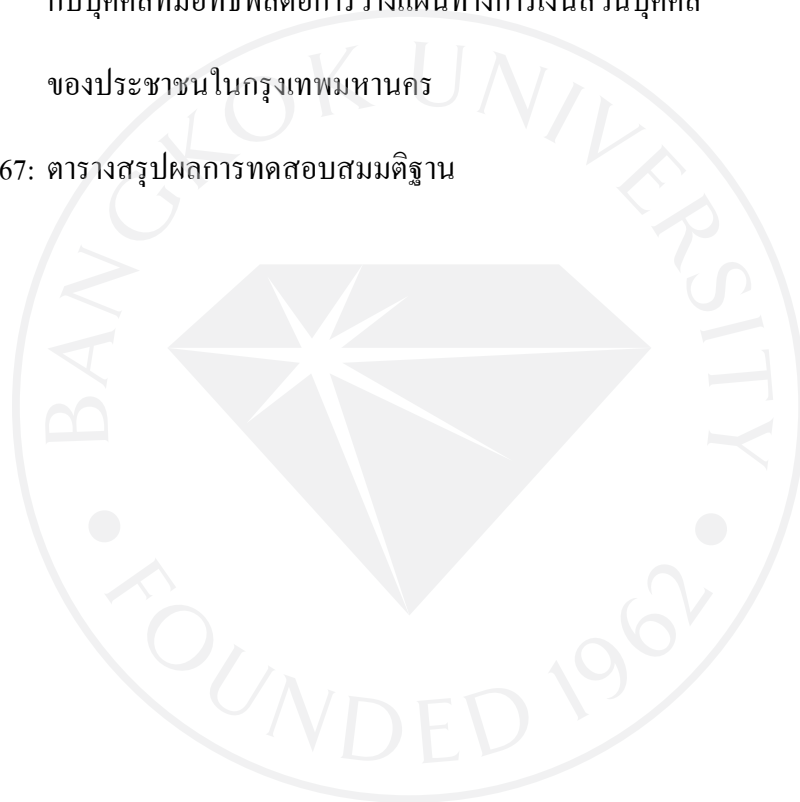
	หน้า
<p>ตารางที่ 56: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร</p>	121
<p>ตารางที่ 57: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทาง เศรษฐกิจกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร</p>	123
<p>ตารางที่ 58: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทาง เศรษฐกิจกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร</p>	125
<p>ตารางที่ 59: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทาง เศรษฐกิจกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทาง การเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร</p>	127
<p>ตารางที่ 60: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทาง เศรษฐกิจกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร</p>	128

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 61: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	130
ตารางที่ 62: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	132
ตารางที่ 63: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	134
ตารางที่ 64: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	136
ตารางที่ 65: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	137

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 66: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆ กับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	139
ตารางที่ 67: ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	140

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

9

ภาพที่ 2: กระบวนการในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

18

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน รายได้ และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงเกิดปัญหาตามมาว่า ทุกคนควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินสำรองเก็บไว้สำหรับอนาคตหรือสามารถจับจ่ายใช้สอยอย่างไม่ขาดแคลน มีชีวิตที่สุขสบายในวัยเกษียณ มีเงินใช้ยามฉุกเฉิน และมีเงินออมสำหรับทุนการศึกษาของบุตรหลาน ซึ่งไม่เพียงแต่จะต้องมีวินัยในการออมเท่านั้น แต่ยังต้องมีแผนการลงทุนที่ดีและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ ได้ เช่น ภาษี เงินเฟ้อ และค่าใช้จ่ายเพื่อสนองความต้องการของบุคคลเอง ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้ทรัพย์สินที่มีไม่สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้

นอกจากนี้คนส่วนใหญ่ก็มักจะชะล่าใจและมั่นใจมากเกินไปในฐานะและความมั่งคั่งที่ตนเองมีอยู่ทำให้ไม่สนใจที่จะวางแผนทางการเงิน โดยคิดว่าการวางแผนทางการเงินจะช่วยให้รวยขึ้น ดังนั้นเมื่อคิดว่าตนเองรวยอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องทำการวางแผนทางการเงิน ทำให้เกิดความประมาทไม่ระมัดระวัง และอาจนำมาซึ่งความเสียหายที่จะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินทำให้ความมั่งคั่งลดลง และอีกหลายคนก็มองว่า เรื่องการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ยุ่งยากไม่อยากจะนึกถึงและทำตาม แต่ถ้ายิ่งไม่คิดถึง อนาคตก็จะยิ่งยุ่งยาก เมื่อเจออุปสรรคก็ตั้งตัวไม่ทัน การวางแผนจึงเป็นเหมือนแผนที่ที่จะช่วยนำทางให้บุคคลไปสู่จุดหมายได้อย่างไม่หลงทาง ดังนั้นถ้ายิ่งวางแผนเร็วเท่าไร ก็จะทำให้ถึงจุดหมายได้เร็วขึ้นเท่านั้น

การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน และจะยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นในอนาคตข้างหน้า เนื่องจากชีวิตมีความไม่แน่นอนมากขึ้น ทั้งความไม่แน่นอนของชีวิตทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาอาหารและสิ่งจำเป็นต่างๆ ต่อการดำรงชีพมีราคาแพงขึ้น เงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากกลับลดต่ำลง รวมไปถึงความไม่แน่นอนของชีวิตทางสังคมที่คนมีระดับการศึกษาสูงขึ้นใช้ระยะเวลาในการเรียนมากขึ้น ทำให้มีระยะเวลาการทำงานเก็บเงินลดลง ในขณะที่วิทยาการแพทย์ที่ก้าวหน้า ทำให้คนเรามีอายุยืนขึ้น ส่งผลให้ระยะเวลาการใช้เงินนานขึ้น จากปัจจัยความไม่แน่นอนดังกล่าว ทำให้ทุกคนต้องหันมาให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินมากขึ้น (กำพล สุทธิพิเชษฐ์, ม.ป.ป.)

การวางแผนทางการเงินที่ดีจัดได้ว่าเป็นเข็มทิศที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และจะทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินได้ เพราะถ้าหากรู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ทุกคนก็ควรจะใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาท มีสติอยู่ตลอดเวลา การวางแผนทางการเงินจึงถือว่าเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตของคนที่มีสติและปัญญา มีเหตุผล รู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ และพร้อมจะรับมือกับปัญหาความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น นั่นจะทำให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีเป้าหมาย และเดินตามเป้าหมายได้อย่างถูกทาง ซึ่งคนที่มีการวางแผนทางการเงินที่ดีก็ย่อมทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตได้ (กาญจนา หงษ์ทอง, 2551)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การวางแผนทางการเงินนั้นจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ควรจะมีมองข้าม นั่นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบว่า ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากขึ้น และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเริ่มมองเห็นแนวทางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตนเพื่อเป็นการรองรับสถานการณ์ภาวะความไม่แน่นอนในอนาคต

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาสำรวจตามขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหาที่ทำการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งทำการศึกษาดัง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร”

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชากรที่อยู่ในกรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 ตัวอย่าง เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sample)

3. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกได้ดังนี้

3.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 อายุ

3.1.2.1 20 – 30 ปี

3.1.2.2 31 – 40 ปี

3.1.2.3 41 – 50 ปี

3.1.2.4 51 ปีขึ้นไป

3.1.3 สถานภาพ

3.1.3.1 โสด

3.1.3.2 สมรส

3.1.3.3 หย่าร้าง

3.1.4 ระดับการศึกษา

3.1.4.1 มัธยมศึกษา / ปวช.

3.1.4.2 อนุปริญญา / ปวส.

3.1.4.3ปริญญาตรี

3.1.4.4ปริญญาตรีขึ้นไป

3.1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

3.1.5.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท

3.1.5.2 5,001 – 10,000 บาท

3.1.5.3 10,001 – 15,000 บาท

3.1.5.4 15,001 – 20,000 บาท

3.1.5.5 ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป

3.1.6 อาชีพ

3.1.6.1 นักศึกษา

3.1.6.2 ธุรกิจส่วนตัว

3.1.6.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ

3.1.6.4 ข้าราชการ

3.1.6.5 พนักงานบริษัทเอกชน

3.1.6.6 อื่นๆ

3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ได้แก่

3.2.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

3.2.2 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.2.3 ภาวะทางเศรษฐกิจ

3.2.4 ปัจจัยอื่นๆ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ

3.3 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ได้แก่

3.3.1 ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.3.1.1 วางแผนด้วยตนเอง

3.3.1.2 วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ

3.3.1.3 วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย

3.3.1.4 อื่นๆ

3.3.2 วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.3.2.1 เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ

3.3.2.2 เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้เกิดหนี้สินที่มากเกินไป

3.3.2.3 เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

3.3.2.4 เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี

3.3.2.5 อื่นๆ

3.3.3 กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.3.3.1 ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)

3.3.3.2 ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)

3.3.3.3 ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)

3.3.4 รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.3.4.1 เน้นความมั่นคงทางการเงิน

3.3.4.2 เน้นที่การสร้างมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน

3.3.4.3 อื่นๆ

3.3.5 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.3.5.1 ตนเอง

3.3.5.2 คนในครอบครัว

3.3.5.3 เพื่อน

3.3.5.4 ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา

3.3.5.5 อื่นๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง กระบวนการในการพิจารณาเพื่อจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่กิจการมีอยู่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการจัดระเบียบทางการเงินด้วยการหารายได้และใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน เพื่อเป็นการควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสมสอดคล้องกับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ และสามารถทำการจัดสรรเพื่อการออมได้อย่างเหมาะสม

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง กลุ่มของบุคคลหรือองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง เป้าหมาย หรือสิ่งที่บุคคลต้องการจะได้รับจากการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตน เช่น เพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมีความสุขชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นต้น

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง ระยะเวลาที่บุคคลได้ทำการกำหนดไว้ในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

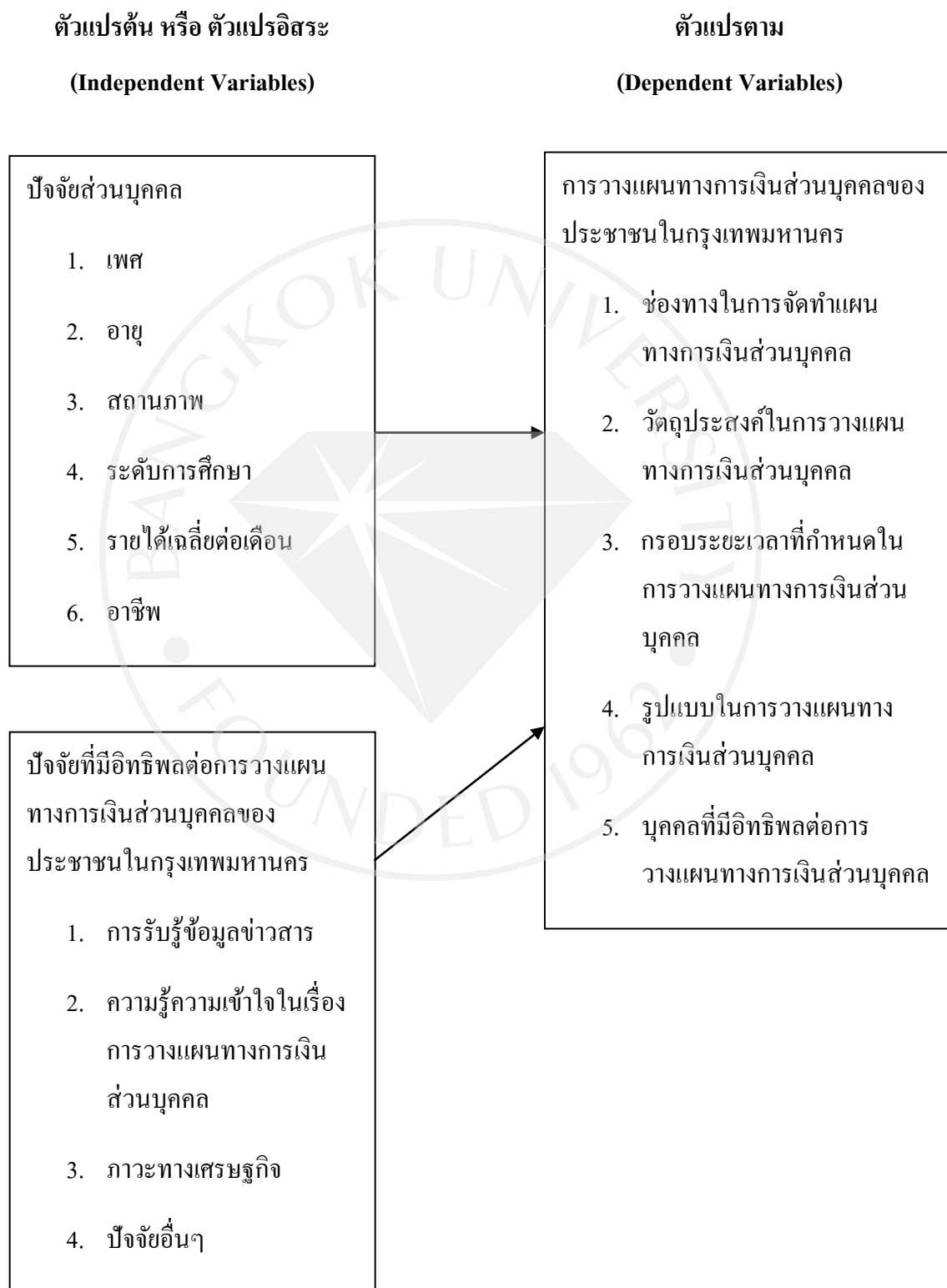
รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะให้บุคคลบรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การกำหนดนโยบายในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่บุคคลใช้เป็นตัวแปรในการกำหนดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลใน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิด ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอ เป็นประเด็นในหัวข้อและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
2. ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
3. ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
4. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
5. เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
6. กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
7. ประเภทของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
8. ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ได้มีผู้ให้นิยามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ต่างกันไป ดังนี้

ณัฐพล นิรมานพัชรินทร์ (2549) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การ ค้นหาทางเลือกเพื่อสนับสนุนกระบวนการในการตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับปริมาณและเวลาของ เงินทุน แหล่งของเงินทุน และการจัดสรรเงินทุน ด้วยการกำหนดกิจกรรม วิธีการ เวลา และ ผู้รับผิดชอบประกอบบริหารจัดการความเสี่ยงต่างๆ ทางการเงิน

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด (ม.ป.ป.) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ไว้คือ การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุง และแก้ไขแผนงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผนเน้นถึงเป้าหมายนับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุน มากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่ง หรือมากกว่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินบางปัญหาเท่านั้น

ศิรินุช อินละคร (2548) ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไว้ว่า เป็นกระบวนการในการจัดการกับเงินของบุคคล เพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ โดยเป้าหมายของบุคคลสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. **เป้าหมายที่เกี่ยวกับเงิน (Financial Goals)** หรือเรียกว่า “เป้าหมายทางการเงิน” เป็นเป้าหมายที่สามารถกำหนดในรูปตัวเงินได้ และหากบรรลุเป้าหมายทางการเงินจะทำให้บุคคลมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันตามสถานะภาพของบุคคลรวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น เช่น ต้องการเก็บเงินซื้อบ้าน ต้องการเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษาบุตร ต้องการเก็บเงินไว้สำหรับใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุ ต้องการมีเงินเพียงพอสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้คือ “เงิน” ดังนั้นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้

2. **เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (Non – Financial Goals)** เป็นเป้าหมายที่ยากที่จะกำหนดในรูปตัวเงินได้ เช่น ต้องการให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข ต้องการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ต้องการช่วยเหลือสัตว์ที่ถูกทิ้ง ซึ่งบุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้โดยอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้เงินเลย

2. ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีประโยชน์ต่อบุคคล ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้

2. ช่วยให้คุณคนมีการจัดการกับรายรับ รายจ่าย รวมทั้งเงินออมของคุณได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ช่วยให้คุณคนมีการควบคุมสถานะทางการเงินของคุณอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้คุณคนมีภาระหนี้สินมากเกินไป
4. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของคุณ เนื่องจากการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจะรวมถึงการคาดการณ์รายได้ และค่าใช้จ่ายของคุณในอนาคตแล้วนำไปวางแผนทางการเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ ดังนั้นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจึงช่วยให้คุณคนมีการคาดการณ์เหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคตพร้อมทั้งทำการวางแผนรองรับไว้ด้วย

3. ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สุขใจ น้าพุด (2545) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีนั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจด้านเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่างๆในการบริหารการเงิน (Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อการวางแผนที่ต้องการต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากขึ้น โดยการบริหารการเงินบุคคลครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญๆ ของบุคคลใน 6 ลักษณะ ด้วยกันคือ

1. การสร้างฐานะความมั่นคงทางการเงิน (Financial Health) ซึ่งได้แก่การมีงานทำที่เหมาะสมก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคง รู้จักวางแผนใช้จ่าย งบประมาณตลอดจนการรู้จักเลือกใช้เครดิตเพื่อเสริมฐานะความเป็นอยู่ของชีวิตอีกด้วย
2. การรู้จักใช้เงินอย่างฉลาด (Spending Money Wisely) โดยใช้เงินเป็นในทุกด้านไม่ว่าเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม การคมนาคม และอื่นๆ
3. การใช้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย (Home and Other Real Estate) เพื่อให้มีที่พักอันสุขสบายและปลอดภัย อีกทั้งเป็นการลงทุนที่ไม่เสียหาย
4. การสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยการทำประกันภัย (Insurance Program)

5. การลงทุนประเภทต่างๆ (Diversified Investment Portfolio) โดยเลือกหลักทรัพย์ลงทุน และสถาบันที่จะลงทุนให้เหมาะสม

6. การวางแผนการเงินสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ (Retirement) เพื่อความมั่นคงและ สุขสบายตลอดชั่วอายุขัยของบุคคล

4. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

พูนทรัพย์ รามัญญ (2526) กล่าวว่า แนวคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเกิดขึ้น จากรายได้ที่บุคคลได้มา ถูกนำไปวางแผนเพื่อการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อความสะดวกสบายซึ่งมัก ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ

สุขใจ น้ำผุด (2545) กล่าวว่า iva การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งเป็นต้นว่า อาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของ บุคคล (Life Style) ฯลฯ

โดยการเลือกอาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถี การดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหรา และสะดวกสบายได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมาย ทางการเงิน (Financial Goals) ของตนให้สูงกว่าได้ด้วย

แต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตามก็ควรจะมีการกำหนด เป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่ เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้ และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ การกำหนดเป้าหมาย ทางการเงินนั้นควรมีการกำหนดทั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว

กล่าวคือถ้าหวังจะให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีก็ควรจะต้องมีการ กำหนด เป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น (Short – Term Financial Planning) ไว้ แต่ถ้ามุ่งหวังจะให้ ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคงและตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิตก็ต้องเตรียมการ วางแผนการเงินระยะยาว (Long – Term Financial Planning) ไว้ด้วย ในการวางแผนทางการเงินที่ดี นั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่างๆ ในการ

บริหารการเงิน (Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้การวางแผนดังกล่าว ถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ สุขใจ น้ำพุด (2545) ได้กล่าวถึงข้อคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า

1. เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการวางแผนการเงินและการบริหารการเงิน ควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด
2. การจัดการวางแผนการเงินควรมีการยืดหยุ่นได้
3. ควรมีการปรับปรุงแผนงานระยะยาว และควรมีการตรวจสอบอยู่เสมอเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ
4. การซื้อสินค้าราคาแพงแล้วได้คุณภาพดี จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายในระยะยาวต่ำกว่าซื้อของราคาถูก แต่ได้สินค้าคุณภาพต่ำ
5. ควรหลีกเลี่ยงการเป็นหนี้โดยไม่จำเป็น เพราะการเป็นหนี้จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายและอัตราดอกเบี้ยแท้จริงค่อนข้างสูง
6. พยายามเสียค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุด แต่ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด
7. พยายามวางแผนการเงินและการบริหารเงินที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด
8. ควรพัฒนาปรับปรุงงานอดิเรกที่ทำอยู่ให้มีผลประโยชน์เกิดขึ้น อันเป็นการใช้เวลาว่างได้อย่างมีคุณค่า
9. ใช้ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เพิ่มพูน
10. อย่าลืมนำระยะเวลาเป็นสิ่งสำคัญ ควรวางแผนการใช้เงินต่างๆ ให้สอดคล้องกับเรื่องของเวลาเสมอ

5. เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ได้มีผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายทางการเงินอาจกำหนดตามระยะเวลา ได้แก่ เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น และเป้าหมายทางการเงินระยะยาว ดังนี้

เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น (Short Term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่บุคคลสามารถทำให้สำเร็จได้ภายในระยะเวลาสั้นๆ นั่นคือไม่เกิน 1 ปี เช่น ฤดูร้อนนี้ต้องการซื้อเครื่องปรับอากาศ ต้องการเก็บเงินไปเที่ยวต่างจังหวัด

เป้าหมายทางการเงินระยะยาว (Long Term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่บุคคลต้องการใน 5 – 20 ปีข้างหน้า หรือเป็นเป้าหมายที่บุคคลต้องใช้เวลาอันยาวนานในการสะสมเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เช่น ต้องการเก็บเงินไว้ใช้หลังเกษียณ ต้องการเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษาบุตรในอนาคต เป้าหมายระยะยาวอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากในอนาคตภาวะและเหตุการณ์ต่างๆ อาจจะเปลี่ยนแปลงไป เช่น ภาวะเศรษฐกิจรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความต้องการของบุคคลเอง เช่น บุคคลตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะซื้อบ้านเดี่ยวราคา 2 ล้านบาทในอีก 5 ปีข้างหน้า เมื่อเวลาผ่านไปภาวะเศรษฐกิจตกต่ำลงทำให้บุคคลมีรายได้น้อยลง ดังนั้นบุคคลอาจจะเปลี่ยนเป้าหมายจากบ้านที่มีราคา 2 ล้านเป็นบ้านที่มีราคาต่ำกว่า

ทั้งนี้ กฤษฏา เสกตระกูล (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า การจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล และการตรวจสอบสภาพทางการเงิน เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่งคั่ง ใช้บอกว่าคุณอยู่ ณ ที่ใดในปัจจุบัน แต่ยังไม่ได้บอกว่าคุณจะไปอยู่ที่ใดในอนาคต ซึ่งก็เหมือนการเดินทางปกติทั่วไปที่ต้องรู้ เป้าหมายหรือจุดหมายที่กำลังจะไป ในที่นี้หมายถึง "เป้าหมายชีวิต" โดย "เป้าหมายในชีวิต" หมายถึง สภาพหรือเหตุการณ์ที่บุคคลต้องการให้เกิดขึ้นในชีวิตในอนาคต เช่น อยากเกษียณอย่างมีความสุข มีเงินใช้พอเพียง มีสุขภาพกายสุขภาพใจที่ดี ลูกๆ จบการศึกษาดี มีงานทำ มีครอบครัวที่ดี มีทรัพย์สินมรดกทอดทิ้งให้กับลูกหลาน เป็นต้น ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะมีคามฝันอยากบรรลุเป้าหมายในชีวิตคล้ายๆ กันนี้ แม้ว่ารายละเอียดของวิธีการไปสู่เป้าหมายของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน เช่น บางคนใช้วิธีทำธุรกิจ บางคนใช้วิธีการทำงานเป็นพนักงานมีอาชีพในองค์กร เป็นต้น

ในการวางแผนทางการเงินจะถือว่าเป้าหมายในชีวิต ก็คือ "เป้าหมายทางการเงิน" แม้ว่าสภาพของการบรรลุเป้าหมายในชีวิตสามารถมองได้หลายด้าน เช่น การมีความภาคภูมิใจใน

ความสำเร็จจากการทำงาน การมีร่างกายและจิตใจที่แข็งแรง แต่ด้านหนึ่งที่เราไม่ได้ก็คือ การมองสภาพของการบรรลุเป้าหมายในชีวิตให้เป็นตัวเลขทางการเงิน เช่น การบรรลุชีวิตวัยเกษียณอย่างมีความสุข มีเงินใช้หลังเกษียณอย่างเพียงพอ โดยต้องสามารถระบุให้ได้ว่า หลังเกษียณแล้วต้องการใช้เงินเดือนละเท่าใด นี่ก็เป็นการเปลี่ยนจากเป้าหมายในชีวิตให้เป็นเป้าหมายทางการเงิน แต่ก็ยังเป็นเรื่องเดียวกัน การตั้งต้นให้มีเป้าหมายทางการเงิน ทำให้คิดย้อนกลับมาได้ต่อไปว่า ณ วันที่เกษียณต้องมีเงินอย่างน้อยเท่าใด และจากวันนี้จนถึงวันเกษียณต้องเก็บเงินเดือนละเท่าใดจึงจะได้เงินก้อนนั้น และเทียบกับที่เก็บออมอยู่ตอนนี้ จะต้องออมเพิ่มอีกหรือไม่ และควรกำหนดรูปแบบการออมและการลงทุนในรูปแบบอื่นเพื่อเร่งให้บรรลุเป้าหมายให้เร็วขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ เป็นต้น การอธิบายในลักษณะนี้จะทำให้มองเห็นภาพของการวางแผนทางการเงิน

โดยปกติในชีวิตคนมีเป้าหมาย ถ้าเอาระยะเวลามาจับ ก็อาจจะแบ่งเป้าหมายออกเป็น 3 ระยะได้แก่

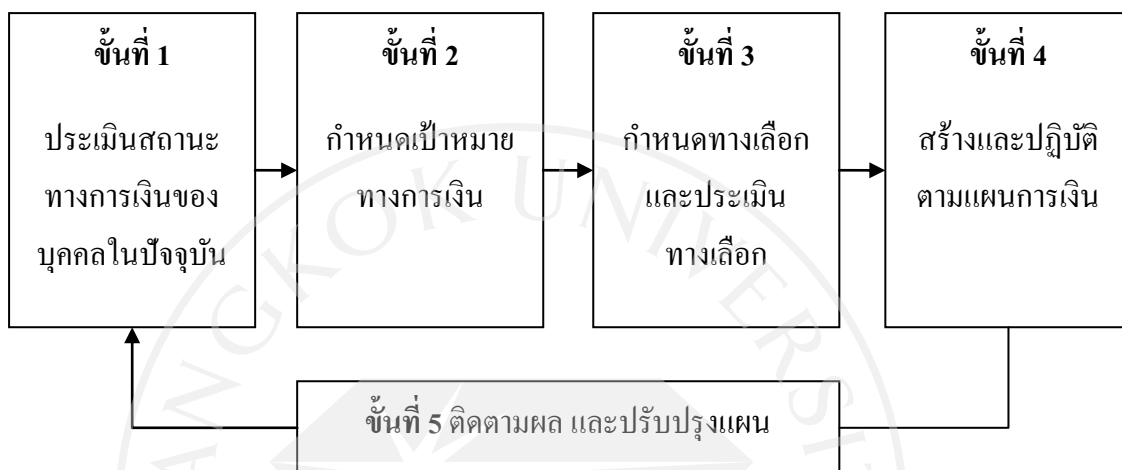
- 1) **เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น** มักมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ส่วนใหญ่มักเป็นเป้าหมายเพื่อตอบสนองให้ชีวิตตนเองและครอบครัวมีความสุขสบาย เช่น มีเป้าหมายจะเก็บเงิน เพื่อซื้อตู้เย็นใหม่ หรือไปท่องเที่ยวตากอากาศในประเทศในวันหยุด
- 2) **เป้าหมายทางการเงินระยะปานกลาง** จะมีระยะเวลาอยู่ระหว่าง 1-5 ปี เป็นเป้าหมายที่ยังคงตอบสนองความสุขสบายให้กับตนเองและครอบครัว แต่เป็นเป้าหมายที่ต้องใช้เงินจำนวนมากขึ้น เช่น การไปท่องเที่ยวในยุโรปกับครอบครัวในอีก 3 ปีข้างหน้า หรือบางกรณีก็เป็นเป้าหมายเพื่อให้ชีวิตตนเองและครอบครัวประสบความสำเร็จ เช่น การวางแผนการเงินเพื่อส่งให้ลูกเรียนระดับปริญญาตรีและปริญญาโทในอีก 4 ปีข้างหน้า เป็นต้น
- 3) **เป้าหมายทางการเงินระยะยาว** มีระยะเวลาประมาณ 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดในชีวิต ที่ต้องใช้เงินจำนวนมากจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ เช่น การเกษียณโดยมีเงินใช้อย่างพอเพียงไปจนกว่าสิ้นอายุขัย การผ่อนหนี้เงินกู้บ้าน ซึ่งต้องใช้เวลานาน โดยไม่มีปัญหาทางการเงิน เป็นต้น

ในชีวิตของคนเมื่อมีเป้าหมายหลายเป้าหมายและหลายระยะเวลา แต่ละเป้าหมายใช้จำนวนเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายแตกต่างกัน ถ้าต้องการบรรลุทุกเป้าหมาย ต้องคิดว่าจะต้องใช้เงินเท่าใด ต้องเก็บออมเท่าไร และความมั่งคั่งที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ จะต้องเพิ่มความมั่งคั่งอีกเท่าใด จึงจะทำให้บรรลุเป้าหมายแล้ว ยังก่อให้เกิดความมั่งคั่งแบบไม่รู้จบสามารถส่งมอบต่อลูกหลาน และ/หรือ กระจายต่อไปให้สังคมได้

6. กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวถึง กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลว่ามี 5 ขั้นตอน คือ

ภาพที่ 2: กระบวนการในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ที่มา: ศิรินุช อินละคร. (2548). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ขั้นที่ 1 ประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลในขณะนั้น ขั้นตอนแรกของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือการประเมินสถานะทางการเงินของตนเองในขณะนั้น โดยพิจารณาจากรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ ภาระหนี้สิน รวมทั้งเงินออมที่มีอยู่ วิธีการประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลคือ การจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ งบดุลส่วนบุคคล (Personal balance sheet) และงบรายได้และค่าใช้จ่าย (Income and expenditure statement)

ขั้นที่ 2 กำหนดเป้าหมายทางการเงิน การกำหนดเป้าหมายทางการเงินเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากหากบุคคลมีเป้าหมายทางการเงินแล้วจะสามารถกำหนดแนวทางที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ เปรียบเสมือนกับการเดินทางที่ก่อนอื่นจะต้องกำหนดที่หมายที่จะเดินทางไปเสียก่อนแล้วจึงจะสามารถกำหนดเส้นทางที่จะใช้ในการเดินทางได้ ในการกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้น บุคคลจะต้องระบุให้ชัดเจนว่าต้องการอะไร เช่น ต้องการซื้อรถยนต์ราคาเท่าไรและจะซื้อเมื่ไอนอกจากนั้นเป้าหมายทางการเงินควรจะเป็นไปได้ นั่นคือเป้าหมายทางการเงินควรจะเหมาะสมกับสถานะทางการเงินของบุคคลนั้นด้วย

ขั้นที่ 3 กำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ และพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมมากที่สุด โดยพิจารณาจากสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น ภาวะเศรษฐกิจ รวมทั้งพิจารณาความเสี่ยงของแต่ละทางเลือกด้วย ในขั้นตอนนี้บุคคลจำเป็นต้องหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อช่วยในการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก เช่น หนังสือ วารสารหรือเว็บไซต์ต่างๆ รวมทั้งบุคคลอาจจะขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักวางแผนภาษี หรือผู้ที่ให้คำปรึกษาทางการเงิน

ขั้นที่ 4 สร้างและปฏิบัติตามแผนการเงิน เมื่อพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมได้แล้ว ขั้นตอนที่ต่อมาคือการกำหนดแผนการเงินจากทางเลือกนั้น ซึ่งเป็นการระบุวิธีที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และเมื่อกำหนดแผนการเงินแล้วขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือการปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดไว้ เนื่องจากหากวางแผนการเงินไว้ดีมากเพียงใดก็ตามแต่หากไม่มีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ก็จะไม่บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ การปฏิบัติตามแผนการเงินอาจจะต้องติดต่อกับบุคคลอื่น เช่น ตัวแทนประกันชีวิตเพื่อซื้อประกันชีวิต หรือใช้บริการจากนายหน้าขายหลักทรัพย์ (Broker) เพื่อซื้อหลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุน หรือใช้บริการจากธนาคารในการฝากเงิน หรือการทำธุรกรรมทางการเงินอื่นๆ

ขั้นที่ 5 ติดตามผล และปรับปรุงแผน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นขั้นตอนที่ไม่มีที่สิ้นสุด นั่นคือเมื่อบุคคลได้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้แล้ว ขั้นตอนที่ต่อมาคือการติดตามผล โดยพิจารณาว่าแผนการเงินนั้นเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ หากไม่สามารถปฏิบัติตามแผนได้บุคคลจะต้องทำการปรับแผนการเงินใหม่ นอกจากนี้ภาวะเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น มีความก้าวหน้าในงานทำให้บุคคลมีรายได้สูงขึ้น หรือภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้บุคคลมีรายได้ลดลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อแผนการเงินของบุคคลนั้นด้วย ดังนั้นบุคคลจึงต้องทำการทบทวนและปรับปรุงแผนการเงินอยู่อย่างสม่ำเสมอ

Gitman และ Joehnk (2007 อ้างใน จันทร์เพ็ญ บุญฉาย, 2552, หน้า 20) กล่าวถึงกระบวนการของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลว่าประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนเองในระดับที่เหมาะสม คิดว่าตนเองทำได้ และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ (Define Financial Goals)

2. พัฒนาแผนการเงินและกลยุทธ์ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (Develop Financial Plans and Strategies to Achieve Goals)
3. ทำการปฏิบัติตามแผนการเงินและกลยุทธ์ตามที่วางไว้ (Implement Financial Plans and Strategies)
4. พัฒนาและปรับปรุงแผนเป็นระยะๆ สำหรับแต่ละช่วงเวลาเพื่อที่จะใช้ในการประสานงานและควบคุมให้เป็นไปตามการวางแผนที่กำหนดไว้ (Periodically Develop and Implement Budgets to Monitor and Control Progress Toward Goals)
5. ใช้งบการเงินเป็นตัวประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไขสิ่งผิด (Use Financial Statements to Evaluate Results of Plans and Budgets, Taking Corrective Action as Required)
6. ทบทวนเป้าหมายและปรับปรุงแผนและกลยุทธ์ทางการเงินให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (Redefine Goals and Revise Plans and Strategies as Personal Circumstances Change)

7. ประเภทของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

กาญจนา หงษ์ทอง (2551) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และการตัดสินใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ หากบุคคลใดเริ่มต้นทำการวางแผนทางการเงินเร็ว มีการปฏิบัติตามอย่างมีวินัย และสม่ำเสมอแล้ว บุคคลนั้นก็จะเข้าใจถึงความมีอิสรภาพทางการเงินได้มากขึ้น แผนการเงินหลักๆ ที่สำคัญ ที่ควรวางแผนเริ่มปฏิบัติ มีดังนี้

1. แผนการออม บุคคลควรทำการศึกษาช่องทางในการออมให้รอบด้านที่มีมากกว่าการฝากธนาคาร ไม่ว่าจะเป็นพันธบัตร สลาก สหกรณ์ แล้วเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งแต่ละช่องทางในการออมก็จะมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน เช่น ผลตอบแทนที่สูงก็จะมาพร้อมกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเสมอ ที่สำคัญต้องทำการออมอย่างพอเหมาะพอดี และสอดคล้องกับเงื่อนไขทางการเงิน เพื่อให้รู้สึว่าการออมเป็นภาระ และสามารถทำการออมได้อย่างสม่ำเสมอ

2. แผนการลงทุน บุคคลจะต้องไม่ลืมกฎการกระจายความเสี่ยง เช่นเดียวกับการออม คือ เลือกลงทุนในช่องทางที่มีความเสี่ยงในระดับที่รับได้ แล้วศึกษาข้อดีข้อเสียของการลงทุนนั้นอย่าง

รอบด้าน ซึ่งแผนการลงทุนในแต่ละปีก็อาจจะถูกปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และตัวแปรในช่วงนั้นๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์การลงทุน เช่น ถ้าหากบุคคลไม่ยอมเผชิญหน้ากับความผันผวนที่อาจจะเกิดขึ้นในระยะสั้น ก็ควรจะมุ่งลงทุนระยะยาวเพราะการลงทุนระยะยาวเป็นหลักของการลงทุนที่จะทำให้เงินของบุคคลงอกเงยได้อย่างยั่งยืน

3. แผนการบริหารหนี้ แผนนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำเพื่อปลดเปลื้องภาระหนี้สิน โดยจะเริ่มต้นด้วยการที่บุคคลต้องรู้เรื่องหนี้ก่อนว่ามีหนี้รวมทุกประเภททั้งหมดเท่าไร เมื่อตั้งใจจะสะสางหนี้ก่อนเดิม ต้องหยุดสร้างหนี้ก่อนใหม่หรืออย่าสร้างหนี้เพิ่ม สำคัญที่สุดคือต้องรู้จักใช้จ่ายและควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ระวังการใช้จ่ายให้มากขึ้น และหาวิธีปลดหนี้อย่างค่อยเป็นค่อยไป จัดลำดับความสำคัญของหนี้ที่ต้องเร่งชำระก่อนหลัง

4. แผนบริหารความเสี่ยง ไม่มีใครสามารถป้องกันความเสี่ยงทุกอย่างที่จะต้องเผชิญในชีวิตได้ แต่ก็มีหนทางที่จะสามารถป้องกันความเสี่ยงทางการเงินได้ ซึ่งความเสี่ยงทางการเงินที่สำคัญๆ นั้นเกิดจากการเกิดอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย และความตาย ความเสี่ยงเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นจะสร้างความสูญเสียทางการเงินเป็นอย่างมาก ดังนั้นบุคคลจึงควรวางแผนบริหารความเสี่ยงไว้ด้วย โดยการทำประกันชีวิต เพื่อไม่เป็นการสร้างภาระให้กับคนที่อยู่ข้างหลัง หรือสร้างความเสี่ยงทางการเงินให้กับครอบครัว

5. แผนเกษียณ ด้วยเทคโนโลยี และความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ ทำให้มีการคาดการณ์ว่าในอนาคต อายุเฉลี่ยของคนไทยก็จะยืนยาวขึ้นไปอีก ทำให้บุคคลต้องวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ เป็นการรับมือกับช่วงชีวิตที่ยาวขึ้น ที่จะต้องใช้เงินมากขึ้น เนื่องจากชีวิตในช่วงนี้ จะไม่มีรายได้ประจำที่เคยได้รับ สุขภาพร่างกายก็เริ่มถดถอยลง ทำให้ต้องมีเงินจำนวนมากไว้ใช้จ่ายตอนแก่ จึงต้องมีการวางแผนที่จะมีเงินเพื่อเตรียมไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาพยาบาลในยามแก่ชราหรือในยามที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ นอกจากนี้ การกำหนดจำนวนเงินทุนในอนาคต บุคคลควรทราบระยะเวลาก่อนที่จะถึงกำหนดเกษียณอายุ เพื่อกำหนดเงินออมสะสมได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากอาชีพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน (บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน), ม.ป.ป.)

6. วางแผนภาษีอากร มีผู้มีรายได้จำนวนมาก วางแผนลดภาษีอย่างชาญฉลาด หลังจากที่พบว่า ส่วนใหญ่เสียภาษีมากเกินไป เนื่องจากไม่ได้ทำการศึกษาล่วงหน้า ทั้งที่มีหลากหลายช่องทางที่จะช่วยในการประหยัดภาษีได้ และรัฐก็เปิดโอกาสให้ใช้สิทธิตามกฎหมายได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นประกัน เงินผ่อนบ้าน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement

Mutual Fund) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund) เป็นต้น ซึ่งหากบุคคลทำการวางแผนไว้เป็นอย่างดีก็จะพบว่าสามารถช่วยประหยัดภาษีได้เยอะในแต่ละปี และถือว่าเป็นความเสี่ยงสำหรับอีกหลายคน ที่แม้จะมุ่งมั่นกับการออมและการลงทุน ภายใต้กลยุทธ์ทุกรูปแบบ แต่กลับมองข้ามปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรงนั่นคือ การเสียภาษี

8. ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนอกจากจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของบุคคลแล้วยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆอีกด้วย โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ เงินเฟ้อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย

1. **เงินเฟ้อ (Inflation)** คือ ภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้น เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะทำให้อำนาจซื้อ (Purchasing Power) ของประชาชนลดลง เช่น เมื่อหลายปีก่อนทองคำราคาบาทละ 4,500 บาท แต่ในขณะนี้ (พ.ศ. 2552) ราคาทองคำสูงขึ้น จึงทำให้เงิน 4,500 บาทที่เคยซื้อทองคำได้ 1 บาทนั้นจะซื้อทองคำได้ไม่ถึง 1 บาท

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อเนื่องมาจาก ปัจจัยแรกคือระบบเศรษฐกิจมีความต้องการสินค้าและบริการ (Demand) มากกว่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ (Supply) จึงทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น ปัจจัยที่สองคือเกิดจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้นทำให้ผู้ผลิตต้องปรับราคาสินค้าให้สูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อสามารถพิจารณาได้จากดัชนีราคาผู้บริโภค (Customer Price Index: CPI) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและบริการ โดยเฉลี่ยที่ผู้บริโภคได้จ่ายไปสำหรับกลุ่มสินค้าและบริการที่กำหนด

ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องคำนึงถึงภาวะเงินเฟ้อด้วย เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อจะทำให้รายจ่ายของบุคคลเพิ่มขึ้น เงินเฟ้อจะส่งผลกระทบต่อบุคคลกลุ่มต่างๆ โดยบุคคลบางกลุ่มอาจได้รับผลดีจากภาวะเงินเฟ้อ บุคคลบางกลุ่มอาจได้รับผลเสียจากภาวะเงินเฟ้อ ภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลกระทบต่อบุคคลดังต่อไปนี้

- ผู้ที่เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากราคาอสังหาริมทรัพย์จะเพิ่มสูงขึ้นตามภาวะเงินเฟ้อ

- ผู้กู้ยืม เงินเพื่อจะส่งผลดีต่อผู้กู้ยืมในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินมาเพื่อซื้อทรัพย์สิน เนื่องจากภาวะเงินเพื่อจะทำให้ทรัพย์สินที่ซื้อที่มีมูลค่าสูงขึ้น ในขณะที่ผู้กู้ยืมยังคงชำระหนี้ในจำนวนเงินเท่าเดิม

และภาวะเงินเพื่อจะส่งผลเสียต่อบุคคลดังต่อไปนี้

- ผู้ที่มีรายได้ประจำ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างที่มีเงินเดือนประจำ นั่นคือเงินเพื่อจะทำให้รายจ่ายของบุคคลสูงขึ้น เนื่องจากราคาสินค้าและบริการสูงขึ้น ในขณะที่รายได้ของบุคคลกลุ่มนี้ยังคงเท่าเดิม
- ผู้ให้กู้ เงินเพื่อจะส่งผลเสียต่อผู้ให้กู้ในกรณีที่ผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยจากการให้กู้ไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมอัตราเงินเพื่อ เช่น สมมติให้สมศรีกู้เงิน โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 ต่อปี หากอัตราเงินเพื่อเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 8 ต่อปีจะทำให้สมศรีเสียประโยชน์เนื่องจากผลตอบแทนจากดอกเบี้ยที่ได้รับไม่คุ้มกับอัตราเงินเพื่อที่เพิ่มขึ้นนั่นเอง

2. **การใช้จ่ายของผู้บริโภค (Consumer Spending)** คือความต้องการสินค้าหรือบริการ (Demand) ของผู้บริโภค การใช้จ่ายของผู้บริโภคจะส่งผลต่ออัตราการว่างงานและรายได้ของประชาชนด้วย นั่นคือ หากผู้บริโภคมักมีการใช้จ่ายมาก ความต้องการสินค้าหรือบริการจะสูงขึ้น ดังนั้นผู้ผลิตจะต้องทำการผลิตสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้น ในการเพิ่มการผลิตนี้จะทำให้ใช้วัตถุดิบเพิ่มขึ้นและมีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลง และประชาชนในประเทศก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย

ในทางกลับกันหากผู้บริโภคมักมีการใช้จ่ายลดลง ความต้องการสินค้าหรือบริการจะลดลงทำให้ผู้ผลิตต้องลดระดับการผลิตสินค้า ซึ่งอาจจะต้องมีการลดจำนวนพนักงานลงทำให้อัตราการว่างงานสูงขึ้นและผู้ที่ว่างงานจะไม่มีรายได้ด้วย

ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจึงต้องพิจารณาถึงระดับการใช้จ่ายของผู้บริโภคด้วย เพื่อจะได้พิจารณาวางแผนในส่วนของรายได้ของบุคคลนั่นเอง

3. **อัตราดอกเบี้ย (Interest Rates)** อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยพิจารณาจากความต้องการเงินทุน (Demand) และปริมาณของเงินทุน (Supply) นั่นคือ หากประชาชนมีการออมหรือการลงทุนเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินจะเพิ่มสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลทำให้อัตราดอกเบี้ยลดลง แต่หากประชาชน

ธุรกิจ หรือรัฐบาลต้องการเงินไปลงทุนเพิ่มขึ้น ความต้องการเงินจะสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น

นอกจากนี้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน นั่นคือในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ หากบุคคลออมเงินโดยการฝากเงินกับธนาคารจะทำให้บุคคลได้รับผลตอบแทนต่ำ ดังนั้นบุคคลควรจะวางแผนนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุนในรูปแบบอื่นๆ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคาร แต่บุคคลต้องยอมรับว่าการนำเงินไปลงทุนอย่างอื่นที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารย่อมมีความเสี่ยงสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้อัตราดอกเบี้ยยังมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในเรื่องของการกู้ยืม นั่นคือกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือการกู้ยืมจะทำให้ผู้กู้มีต้นทุนในการกู้ยืมต่ำ แต่หากอัตราดอกเบี้ยสูงการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือการกู้ยืมจะทำให้ผู้กู้มีต้นทุนในการกู้ยืมสูงด้วย ดังนั้นบุคคลที่กำลังวางแผนซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือวางแผนกู้ยืมต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ยด้วย

9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการมาตรฐานของผู้วางแผนทางการเงิน หรือ Certified Financial Planner Board of Standards Inc. ของสหรัฐอเมริกา (วัวร์ธัม ธาราหรือโชติ, 2552) ได้ทำการสำรวจพบว่า คนอเมริกันที่เป็นชนชั้นกลางระดับบน มีความสามารถในการวางแผนทางการเงินได้เองประมาณ 33 เปอร์เซ็นต์ คนกลุ่มนี้ถูกจัดอยู่ใน *กลุ่มอิสระ คือ พึ่งตนเองได้* ลักษณะสำคัญของคนที่สามารถวางแผนการเงินได้ด้วยตนเองประกอบไปด้วย ความพึงพอใจในการตัดสินใจทางการเงินของตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีความรู้และประสบความสำเร็จในการวางแผนการเงินมากกว่าผู้อื่น โดยเฉพาะใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเงิน เช่น การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านอินเตอร์เน็ต การหาข้อมูลการจัดการการเงินผ่านอินเตอร์เน็ต นอกจากนี้คนกลุ่มนี้ยังพอใจที่จะใช้เวลาในการหาข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับการเงินด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยมืออาชีพดำเนินการให้ คนกลุ่มนี้จะลงทุนในหุ้นด้วยตนเอง และมักจะมีการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์มากกว่าคนกลุ่มอื่นๆ

คนกลุ่มที่สองมีประมาณ 38 เปอร์เซ็นต์ของชนชั้นกลางระดับบนที่ได้รับการสอบถามทั้งหมด จัดอยู่ใน *กลุ่มผู้วิตกกังวล* กลุ่มนี้มีความกังวลใจเกี่ยวกับการตัดสินใจทางการเงิน เช่น ในการออมเพื่อการเกษียณอายุของตนเองไม่ค่อยมั่นใจในอนาคตทางการเงินของตนเอง ไม่สนุกกับการวางแผนทางการเงินหรือแม้กระทั่งรู้สึกไม่สนุกเวลาคิดถึงเรื่องเกี่ยวกับเงินๆทองๆ คนกลุ่มนี้

อาจมีการวางแผนการเงินไว้ แต่มักจะสารภาพว่าไม่ค่อยได้ทำตามแผน อย่างไรก็ตามแม้จะไม่สบายใจนัก แต่คนกลุ่มนี้จะดูแลการเงินให้ตนเอง จากการสำรวจพบว่าคนกลุ่มนี้จะกลัวการลงทุนที่มีความเสี่ยง และมักจะฝากเงินหรือลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ หรือลงทุนในกองทุนเพื่อการเกษียณอายุ โดยรวมคนกลุ่มนี้ลงทุนเป็นสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับรายได้ จึงมีความมั่งคั่งโดยรวมไม่สูงมาก

กลุ่มสุดท้ายเป็น *กลุ่มต้องการความช่วยเหลือ* ซึ่งมีอยู่ประมาณ 29 เปอร์เซ็นต์ คนกลุ่มนี้จะแสวงหาคำแนะนำจากมืออาชีพ และเมื่อได้คำแนะนำแล้วเขาจะมั่นใจว่าสามารถเป็นผู้ควบคุมชีวิตทางการเงินของตนเองได้ รู้สึกว่าการลงทุนของเขาเพียงพอต่อความต้องการทางการเงินในอนาคต หรืออาจจะเกินกว่าความต้องการอีกด้วย นอกจากนี้คนกลุ่มนี้ยังรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการวางแผนการเงิน กลุ่มคนเหล่านี้มักจะมี ความมั่งคั่งสูงกว่าอีกสองกลุ่มที่กล่าวมาแล้ว และต้องการความช่วยเหลือจากมืออาชีพในเรื่องทางการเงินบางเรื่อง ที่ตนเองอาจไม่มีความถนัด กลุ่มนี้มักเป็นกลุ่มที่เก็บออมและลงทุนเป็นสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับรายได้ของครอบครัว ส่วนใหญ่จะรับความเสี่ยงจากการลงทุนได้ปานกลาง และชอบลงทุนในกองทุนรวมหุ้นและกองทุนรวมตราสารหนี้หรือพันธบัตร

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คนอเมริกาส่วนใหญ่จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มผู้วิตกกังวล ซึ่งไม่มั่นใจในอนาคตทางการเงินของตนเอง กลัวการลงทุนที่มีความเสี่ยง และนิยมดูแลการเงินให้ตนเอง รองลงมา จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มอิสระ ที่พึ่งพาตนเองได้ สามารถวางแผนทางการเงินด้วยตนเองได้ ทำการลงทุนต่างๆด้วยตนเอง และกลุ่มสุดท้ายจะเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ คนกลุ่มนี้จะแสวงหาคำแนะนำจากมืออาชีพ เป็นกลุ่มที่ทำการเก็บออมและลงทุนเป็นสัดส่วนสูงเมื่อเทียบกับรายได้ของครอบครัว

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง, 2546 อ้างใน สุดฤทัย จันทร์เข้มซ้อย, 2550, หน้า 11) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ร่วมกับมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กเล็ก (มพด.) โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้จัดทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอยของเด็กและวัยรุ่น: กรณีศึกษาประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร” สำรวจระหว่างวันที่ 22 - 30 กันยายน พ.ศ. 2546 จากกลุ่มประชาชนอายุ 15 - 60 ปี จำนวน 1,255 คน จากงานวิจัยสรุปได้ว่า นิสิต นักศึกษาประสบปัญหาด้านการเงิน ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการไม่วางแผนการเงิน ไม่จัดสรรระบบการเงินให้ดี

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการเงิน น่าจะมีสาเหตุมาจากจัดสรรค่าใช้จ่ายไม่เป็นระบบและไม่มีการวางแผนด้านการเงิน

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2552) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการติดตามข่าวสาร ของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสถานะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจากตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30 – 49 ปี จำนวนทั้งสิ้น 447 ราย เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ถึง 18 มกราคม พ.ศ. 2552 ผลวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มคนมีรายได้สูงรุ่นใหม่อายุระหว่าง 30 – 49 ปี ส่วนใหญ่ก่อนข้าง มีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม มีความระมัดระวังในการใช้เงินที่ต้องเห็นถึง “ความจำเป็นและประโยชน์” ก่อนตัดสินใจ มีรายรับมากกว่ารายจ่าย มีพฤติกรรมเก็บออมเงินสดของตนไว้กับธนาคารมากที่สุด โดยมีเพียงส่วนน้อยที่นำไปลงทุนในรูปแบบอื่นๆ ผลสำรวจที่ค้นพบเช่นนี้อาจมองปัจจัยได้อย่างน้อยสามด้านคือ

ด้านที่หนึ่ง ธนาคารและสถาบันการเงินยังคงเป็นองค์กรที่ได้รับความเชื่อถือจากประชาชน เพราะเห็นว่ามีความเสี่ยงต่ำจึงนำเงินไปเก็บออมไว้แม้อัตราดอกเบี้ยที่จะได้รับต่ำมากก็ตาม

ด้านที่สอง สถานการณ์การเมืองภายในประเทศขณะนี้ (พ.ศ. 2552) และสถานะเศรษฐกิจโลกในยุควิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ทำให้ คนกลุ่มนี้มีความกังวลสูงต่อฐานะการเงินของตน ทำให้ไม่กล้านำเงินสดออกมาลงทุนในรูปแบบอื่นๆ

ด้านที่สาม คนกลุ่มนี้อาจยังไม่มีข้อมูลที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นได้มากเพียงพอ ยิ่งไปกว่านั้น รัฐบาลและ องค์กร ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเชื่อมั่นในผลตอบแทนจากการลงทุนยังทำงานได้ไม่ตรงใจของกลุ่มคนที่ถูกศึกษาครั้งนี้ ในเรื่องของการชี้แนะการบริหารความเสี่ยงในการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้คนที่มีเงินเหล่านี้เลือกทำการฝากเงินไว้ในธนาคารมากกว่าจะนำเงินไปลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนที่จะได้รับในอนาคต

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ประชากรส่วนใหญ่จะมีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม และมีความระมัดระวังในการใช้เงินมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบในการออมด้วยการฝากเงินกับธนาคาร และประกอบกับการที่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นอย่างเพียงพอ ทำให้ต้องการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนในรูปแบบอื่น

สุพานี โสพร (2548) ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากรสายง ผู้พักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสของจุฬาลงกรณ์” โดยทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มบุคลากรสายง ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ พนักงานขับรถ พนักงานรักษาความปลอดภัย นักการภารโรง คนงาน คนสวน ช่างทั่วไป หรือผู้ให้บริการแรงงานทั่วไปตามแต่ที่หน่วยงานมอบหมาย ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยและบางส่วนได้รับสวัสดิการให้พักอาศัยในหอพักเป็นระยะเวลาอันนานจึงส่งผลให้ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า บุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกลุ่มที่พักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสนี้ มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยหรือไม่อย่างไร ตลอดจนปัญหาอุปสรรคของการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 59 ของกลุ่มประชากรมีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย โดยผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี มีสมาชิกอยู่ร่วมกันในครอบครัวทั้งหมด 3 คน และจบการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 15,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยในอดีตโดยมากเป็นลักษณะการเช่า นอกจากนี้ยังพบว่า ร้อยละ 47.5 ของผู้ที่พักอาศัยในหอพักสวัสดิการได้พักอาศัยมานานเกินกว่า 10 ปี และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองโดยมีงบประมาณที่ตั้งไว้เพื่อที่อยู่อาศัยเฉลี่ยประมาณ 639,535 บาท โดยร้อยละ 97.0 ใช้วิธีการเพื่อที่อยู่อาศัยด้วยการกู้เงิน ซึ่งส่วนใหญ่จะขอกู้จากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ สำหรับค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยต่อเดือนจะอยู่ในช่วง 31-50% ของรายได้ โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยประมาณ 1 ปี ด้านอุปสรรคในการวางแผนที่คาดว่าจะพบมากที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันที่สูงขึ้น รองลงมาคือรายได้ไม่เพียงพอ สำหรับผู้วางแผนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยทั้งหมดมีการออม ซึ่งส่วนใหญ่จะฝากกับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ โดยมีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวเป็นหลัก ส่วนใหญ่จะมีการวางแผนด้านการออมและการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย มีเพียงส่วนน้อยที่วางแผนด้านการลงทุน ทั้งนี้เนื่องมาจากไม่มีเงินเหลือพอและไม่มีความรู้ในการลงทุน

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 512 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายของกลุ่มบุคคลวัยทำงานส่วนใหญ่มีวิธีการใช้รายได้พิเศษ โดยรวมกับรายได้ประจำเพื่อการใช้จ่าย ในด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลร้อยละ 46.8 มีความรู้และความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงิน และสามารถทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยแบ่งรายได้เป็น 4 ส่วน ใช้จ่าย 3 ส่วนและออม 1 ส่วน ส่วนใหญ่มีการจัดทำงบประมาณรายรับ – รายจ่าย แต่ละเดือน เป็นเวลา 1 – 2 ปี และเมื่อเปรียบเทียบพบว่า กรณีมีเงินเหลือกว่าร้อยละ 89.7 จะนิยมฝากธนาคาร ส่วนในกรณีมีเงินไม่พอใช้

จ่ายก็มักจะเลือกวิธีลดค่าใช้จ่ายลง เรื่องวินัยด้านการเงินของบุคคลกลุ่มเป้าหมายร้อยละ 51.5 มีวินัยด้านการเงิน โดยเมื่อเปรียบเทียบรายได้ และรายจ่าย พบว่ามีรายได้กับรายจ่ายในระดับพอๆ กัน กรณีเมื่อทราบว่าเงินสคงจะขาดมือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง ซึ่งสอดคล้องกันในทุกระดับของรายได้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.8 วางแผนเปอร์เซ็นต์การออมอยู่ในช่วง 6 – 10% ของรายได้ ซึ่งกลุ่มนี้ส่วนใหญ่สามารถออมได้เพียงระยะสั้นๆ การเสนอแนะวิธีการจัดการการเงินของกลุ่มวัยทำงานที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 52.0 มีวิธีการแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง รองลงมาหารายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้ และการจัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย เพื่อดูรายละเอียดในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีวินัยในการออม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย (Population)

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชากรที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 ตัวอย่าง เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขึ้น โดยใช้แนวทางการจัดทำแบบสอบถาม จากการรวบรวมข้อมูล และทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งรายละเอียดของคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อ และคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 6 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

- ข้อที่ 1 เพศ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 2 อายุ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- ข้อที่ 3 สถานภาพ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- ข้อที่ 6 อาชีพ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันตรภาค หรือช่วง (Interval) และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมาก

ระดับ 3	หมายถึง	มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินน้อยที่สุด

จากนั้นผู้วิจัยได้แปลงความหมายของมาตราวัดใหม่ เนื่องจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละระดับมีจำนวนน้อย จึงได้ทำการแบ่งมาตราวัดออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับ 3	หมายถึง	มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินมาก (รวมระดับ 4 และ 5 เข้าด้วยกัน)
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินปานกลาง (เลือกตอบระดับ 3)
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินน้อย (รวมระดับ 1 และ 2 เข้าด้วยกัน)

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันตรภาคหรือช่วง (Interval Scale) ในการวัดระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างระหว่างชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2538) ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่าในสูตร จะได้} = \frac{3 - 1}{3}$$

$$= 0.66$$

สามารถแปลความหมายระดับคะแนนด้านความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินน้อย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อที่ 1 ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 3 กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 4 รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 5 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดของงานวิจัยที่กำหนดไว้
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ค่าอัลฟาที่ได้เท่ากับ 0.85 แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งหากค่าที่ได้ใกล้เคียง 1 มากแสดงว่ามีระดับความเชื่อมั่นสูง และสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ โดยมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป โดยการแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 ตัวอย่าง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลทุติย ภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูล que เก็บรวบรวมมาจากหนังสือ วารสาร ตำราวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูล ทางอินเทอร์เน็ต que มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการวิจัย

4. การจัดทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยก็จะทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่ ได้รับกลับคืนมา เพื่อคัดเลือกแบบสอบถาม que มีความสมบูรณ์มาทำการประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถาม que ไม่สมบูรณ์ออกไป
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถาม que ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้
3. ประมวลผลข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS for Windows ให้ทำการประมวลผลตามสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Level of Significance)
4. การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม จะทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis)

- 4.1.1 ข้อมูลในส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.1.2 ข้อมูลในส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.1.3 ข้อมูลในส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้เลือกใช้ การทดสอบแบบไคสแควร์ (Chi-Square Test) เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยนี้

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) เป็นค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์บรรยายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency) คือ การจัดข้อมูลเป็นกลุ่ม โดยการทำตารางแจกแจงความถี่

1.2 การหาค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{f \times 100}{n}$$

$$\text{เมื่อ} \quad P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$f = \text{ความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ}$$

$$n = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

1.3 การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\text{สูตร } \bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ \bar{x} = ค่าเฉลี่ยของคำตอบแต่ละข้อ

f = ความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ

x = ค่าของข้อมูลแต่ละข้อ

n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

1.4 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตร } S = \sqrt{\frac{\sum fx^2 - nx^2}{n-1}}$$

เมื่อ S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

f = ความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ

x = ค่าของข้อมูลแต่ละข้อ

n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม เป็นสถิติที่ใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of test) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach's alpha coefficient) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha_k = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α_k = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ = ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S^2 = ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k = จำนวนข้อในแบบสอบถาม

ค่า α ที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งหากค่าที่ได้ใกล้เคียง 1 มากแสดงว่ามีระดับความเชื่อมั่นสูง และสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้เลือกใช้ การทดสอบแบบ ไคสแควร์ (Chi-Square Test) เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร } \chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ χ^2 = ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

O_{ij} = ค่าความถี่ที่สังเกตได้จากตัวอย่าง (Observation)

E_{ij} = ค่าความถี่ที่คาดหวังไว้ (Expect)

i = แถวที่

j = คอลัมน์ที่

r = จำนวนแถวหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

c = จำนวนคอลัมน์หรือประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินในกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
χ^2	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบ Chi-Square (χ^2)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยทางสถิติ
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรม SPSS สามารถได้ ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก
H_1	แทน	สมมติฐานรอง
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 150 ตัวอย่าง สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้ดังนี้

ตารางที่ 1: ตารางแจกแจงเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	75	50.00
หญิง	75	50.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 150 คน มีเพศชาย และเพศหญิงจำนวนที่เท่ากัน คือ 75 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 2: ตารางแจกแจงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 – 30 ปี	142	94.70
31 – 40 ปี	5	3.30
41 – 50 ปี	3	2.00
51 ปีขึ้นไป	0	0.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20 – 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 142 คน คิดเป็นร้อยละ 94.70 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี และช่วงอายุ 41 – 50 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.30 และ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 3: ตารางแจกแจงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	143	95.30
สมรส	7	4.70
หย่าร้าง	0	0.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวนทั้งสิ้น 143 คน คิดเป็นร้อยละ 95.30 รองลงมาได้แก่ สถานภาพสมรส ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.70

ตารางที่ 4: ตารางแจกแจงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา / ปวช.	6	4.00
อนุปริญญา / ปวส.	3	2.00
ปริญญาตรี	121	80.70
ปริญญาตรีขึ้นไป	20	13.30
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวนทั้งสิ้น 121 คน คิดเป็นร้อยละ 80.70 รองลงมาได้แก่ ปริญญาตรีขึ้นไป มัธยมศึกษา/ปวช. และอนุปริญญา/ปวส. ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.30, 4.00 และ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 5: ตารางแจกแจงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	20	13.30
5,001 - 10,000 บาท	29	19.30
10,001 - 15,000 บาท	45	30.00
15,001 - 20,000 บาท	25	16.70
ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	31	20.70
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001 - 15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาได้แก่ 20,001 บาทขึ้นไป 5,001 - 10,000 บาท 15,001 - 20,000 บาท และต่ำกว่า 5,000 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.70, 19.30, 16.70 และ 13.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 6: ตารางแจกแจงอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	42	28.00
ธุรกิจส่วนตัว	19	12.70
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	2.00
ข้าราชการ	1	0.70
พนักงานบริษัทเอกชน	80	53.30
อื่นๆ	5	3.30
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวนทั้งสิ้น 80 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมาได้แก่ นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และข้าราชการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.00, 12.70, 3.30, 2.00 และ 0.70 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 7: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านต่างๆ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	2.14	0.54	มีอิทธิพลปานกลาง
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	2.35	0.57	มีอิทธิพลมาก
ภาวะทางเศรษฐกิจ	2.40	0.58	มีอิทธิพลมาก
ปัจจัยอื่นๆ	2.50	0.41	มีอิทธิพลมาก
รวม	2.35	0.36	มีอิทธิพลมาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครว่ามีอิทธิพลในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านปัจจัยอื่นๆ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 รองลงมาได้แก่ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และ 2.35 ตามลำดับ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14

ตารางที่ 8: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับอิทธิพล			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต	90	46	14	2.51	0.66	มีอิทธิพลมาก
บทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การวางแผนการทางการเงินจากนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์	59	62	29	2.20	0.74	มีอิทธิพลปานกลาง
การเข้ารับการอบรมสัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่างๆ	30	45	75	1.70	0.78	มีอิทธิพลปานกลาง
รวม				2.14	0.54	มีอิทธิพลปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ

เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ตว่ามีอิทธิพลในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 รองลงมาได้แก่ เรื่องบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินจากนิตยสาร วารสาร และ หนังสือพิมพ์ และการเข้ารับการอบรม สัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่างๆ มีอิทธิพลในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 และ 1.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 9: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคล	ระดับอิทธิพล			ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความสำคัญ
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
หลักในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติ	62	74	14	2.32	0.64	มีอิทธิพล ปานกลาง
กระบวนการในการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคล	64	72	14	2.33	0.64	มีอิทธิพล ปานกลาง
แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคล พื้นฐาน	73	65	12	2.41	0.64	มีอิทธิพลมาก
รวม				2.35	0.57	มีอิทธิพลมาก

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการ

วางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพื้นฐานว่ามีอิทธิพลในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 รองลงมา ได้แก่ เรื่องกระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และหลักในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติว่ามีอิทธิพลในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 และ 2.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 10: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านภาวะทางเศรษฐกิจ

ภาวะทางเศรษฐกิจ	ระดับอิทธิพล			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
อัตราเงินเฟ้อ	70	54	26	2.29	0.75	มีอิทธิพลปานกลาง
อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด	84	45	21	2.42	0.73	มีอิทธิพลมาก
ภาวะเศรษฐกิจโลก เช่น วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์	84	54	12	2.48	0.64	มีอิทธิพลมาก
รวม				2.40	0.58	มีอิทธิพลมาก

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านภาวะทางเศรษฐกิจในระดับมาก โดยมีความเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องภาวะเศรษฐกิจโลก เช่น วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ ว่ามีอิทธิพลในระดับมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 รองลงมา ได้แก่ เรื่องอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดว่ามีอิทธิพลในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 โดยอัตราเงินเฟ้อมีอิทธิพลในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29

ตารางที่ 11: ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านปัจจัยอื่นๆ

ปัจจัยอื่นๆ	ระดับอิทธิพล			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ	94	45	11	2.55	0.63	มีอิทธิพลมาก
Lifestyle วิถีในการดำเนินชีวิต	120	29	1	2.79	0.42	มีอิทธิพลมาก
กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการเงินและการลงทุน	60	76	14	2.31	0.63	มีอิทธิพลปานกลาง
สิทธิประโยชน์ทางภาษี	73	56	21	2.35	0.71	มีอิทธิพลมาก
รวม				2.50	0.41	มีอิทธิพลมาก

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านปัจจัยอื่นๆ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่อง Lifestyle วิถีในการดำเนินชีวิตว่ามีอิทธิพลในระดับมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 รองลงมาได้แก่ เรื่องสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ และสิทธิประโยชน์ทางภาษีว่ามีอิทธิพลในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 และ 2.35 ตามลำดับ โดย

กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการเงินและการลงทุน มีอิทธิพลในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตารางที่ 12: ตารางแจกแจงช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
วางแผนด้วยตนเอง	141	94.00
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ	2	1.30
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ	7	4.70
อื่นๆ	0	0.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยการวางแผนด้วยตนเอง มีจำนวนทั้งสิ้น 141 คน คิดเป็นร้อยละ 94.00 รองลงมาได้แก่การวางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ และวางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.70 และ 1.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 13: ตารางแจกแจงวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	48	32.00
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป	52	34.70
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	40	26.60
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	10	6.70
อื่นๆ	0	0.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป มีจำนวนทั้งสิ้น 52 คน คิดเป็นร้อยละ 34.70 รองลงมาได้แก่ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต และเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.00, 26.60 และ 6.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 14: ตารางแจกแจงกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กรอบระยะเวลาในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	35	23.30
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	69	46.00
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	46	30.70
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) มีจำนวนทั้งสิ้น 69 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาได้แก่ ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี) และระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.70 และ 23.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 15: ตารางแจกแจงรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	86	57.30
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	64	42.7
อื่นๆ	0	0.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยเน้นความมั่นคงทางการเงิน มีจำนวนทั้งสิ้น 86 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาเน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.70

ตารางที่ 16: ตารางแจกแจงบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	88	58.70
คนในครอบครัว	58	38.60
เพื่อน	1	0.70
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	3	2.00
อื่นๆ	0	0.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ตนเอง มีจำนวนทั้งสิ้น 88 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 รองลงมาได้แก่ คนในครอบครัว ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา และเพื่อน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.60, 2.00 และ 0.70 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ในส่วนนี้สามารถแบ่งสมมติฐานย่อย ได้ดังนี้

1.1 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 17: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
วางแผนด้วยตนเอง	72	69	141
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงินโดยเฉพาะ	0	2	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	3	4	7
อื่นๆ	0	0	0
รวม	75	75	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 2.21$		
	p = 0.33		

จากตารางที่ 17 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.33 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.2 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 18: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	24	24	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้เกิดหนี้สินที่มากเกินไป	28	24	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	21	19	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	2	8	10
อื่นๆ	0	0	0
รวม	75	75	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 4.01$		
	p = 0.26		

จากตารางที่ 18 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.26 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.3 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 19: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	17	18	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	36	33	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	22	24	46
รวม	75	75	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 = 0.25$	
		$p = 0.88$	

จากตารางที่ 19 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.88 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.4 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 20: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	43	43	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	32	32	64
อื่นๆ	0	0	0
รวม	75	75	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 0.00$		
	p = 1.00		

จากตารางที่ 20 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติ

ฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.5 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบ
สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อย
กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 21: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ตนเอง	44	44	88
คนในครอบครัว	28	30	58
เพื่อน	1	0	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	2	1	3
อื่นๆ	0	0	0
รวม	75	75	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 = 1.40$	
		$p = 0.71$	

จากตารางที่ 21 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.71 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.6 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 22: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	อายุ			รวม
	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	
วางแผนด้วยตนเอง	133	5	3	141
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ	2	0	0	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	7	0	0	7
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	142	5	3	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		χ^2	=	0.54
		p	=	0.97

จากตารางที่ 22 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.97 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.7 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 23: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	อายุ			รวม
	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	44	2	2	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป	49	2	1	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	39	1	0	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	10	0	0	10
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	142	5	3	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 2.80$			
	p = 0.83			

จากตารางที่ 23 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.83 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.8 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 24: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคล	อายุ			รวม
	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	34	1	0	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่ เกิน 5 ปี)	65	2	2	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	43	2	1	46
รวม	142	5	3	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 =$		1.22	
	p =		0.88	

จากตารางที่ 24 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.88 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.9 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 25: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	อายุ			รวม
	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	82	2	2	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	60	3	1	64
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	142	5	3	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		χ^2	=	0.73
		p	=	0.69

จากตารางที่ 25 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.69 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.10 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 26: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	อายุ			รวม
	20 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	
ตนเอง	83	4	1	88
คนในครอบครัว	55	1	2	58
เพื่อน	1	0	0	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	3	0	0	3
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	142	5	3	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	2.00	
		p =	0.98	

จากตารางที่ 26 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.11 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 27: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สถานภาพ		รวม
	โสด	สมรส	
วางแผนด้วยตนเอง	135	6	141
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงินโดยเฉพาะ	2	0	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	6	1	7
อื่นๆ	0	0	0
รวม	143	7	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 1.61$		
	p = 0.45		

จากตารางที่ 27 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.45 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.12 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 28: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สถานภาพ		รวม
	โสด	สมรส	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	43	5	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป	51	1	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	39	1	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	10	0	10
อื่นๆ	0	0	0
รวม	143	7	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 5.36$		
	p = 0.15		

จากตารางที่ 28 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.15 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.13 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 29: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สถานภาพ		รวม
	โสด	สมรส	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	35	0	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	65	4	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	43	3	46
รวม	143	7	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 = 2.27$	
		$p = 0.32$	

จากตารางที่ 29 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.32 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.14 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 30: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สถานภาพ		รวม
	โสด	สมรส	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	83	3	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	60	4	64
อื่นๆ	0	0	0
รวม	143	7	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 0.63$		
	p = 0.43		

จากตารางที่ 30 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.43 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติ

ฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.15 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 31: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สถานภาพ		รวม
	โสด	สมรส	
ตนเอง	85	3	88
คนในครอบครัว	54	4	58
เพื่อน	1	0	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	3	0	3
อื่นๆ	0	0	0
รวม	143	7	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 1.16$		
	p = 0.76		

จากตารางที่ 31 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.76 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

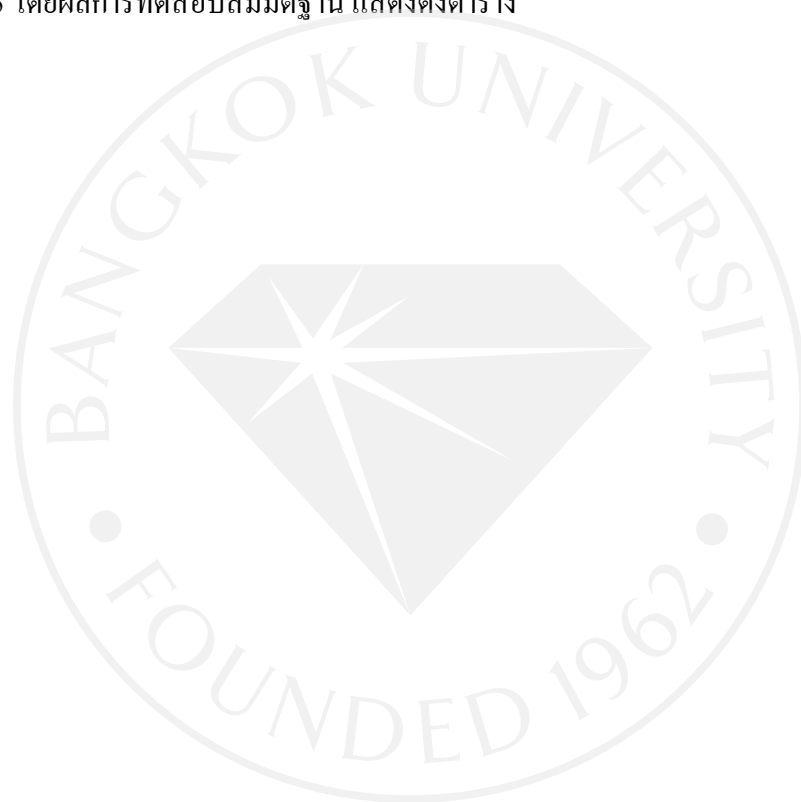
1.16 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 32: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการศึกษา				รวม
	มัธยมศึกษา/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาตรีขึ้นไป	
วางแผนด้วยตนเอง	6	3	113	19	141
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงินโดยเฉพาะ	0	0	2	0	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	0	0	6	1	7
อื่นๆ	0	0	0	0	0
รวม	6	3	121	20	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 =$	0.97	
			p =	0.99	

จากตารางที่ 32 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

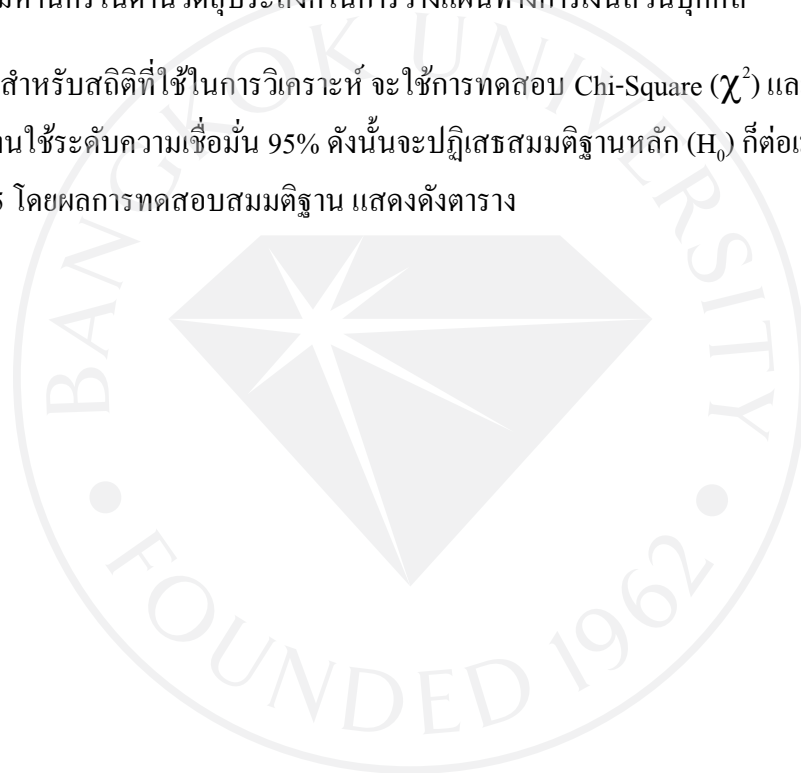
1.17 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 33: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการศึกษา				รวม
	มัธยมศึกษา/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาตรีขึ้นไป	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	3	1	37	7	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงินและป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป	2	2	40	8	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	1	0	34	5	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษาเพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	0	0	10	0	10
อื่นๆ	0	0	0	0	0
รวม	6	3	121	20	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 =$	5.42	
			p =	0.80	

จากตารางที่ 33 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า

ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.80 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.18 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 34: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการศึกษา				รวม
	มัธยมศึกษา/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาตรีขึ้นไป	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	2	0	29	4	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	0	2	58	9	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	4	1	34	7	46
รวม	6	3	121	20	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 =$	7.14	
			p =	0.31	

จากตารางที่ 34 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.31 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.19 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 35: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการศึกษา				รวม
	มัธยมศึกษา/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาตรีขึ้นไป	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	4	3	69	10	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	2	0	52	10	64
อื่นๆ	0	0	0	0	0
รวม	6	3	121	20	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 = 2.89$		
			p = 0.41		

จากตารางที่ 35 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.41 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.20 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 36: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับการศึกษา				รวม
	มัธยมศึกษา/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรีขึ้นไป	
ตนเอง	3	1	74	10	88
คนในครอบครัว	3	2	44	9	58
เพื่อน	0	0	0	1	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	0	0	3	0	3
อื่นๆ	0	0	0	0	0
รวม	6	3	121	20	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 =$	9.19	
			p =	0.42	

จากตารางที่ 36 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.42 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.21 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 37: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	
วางแผนด้วยตนเอง	20	29	41	23	28	141
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ	0	0	1	0	1	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	0	0	3	2	2	7
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0
รวม	20	29	45	25	31	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 = 5.85$			
			p = 0.66			

จากตารางที่ 37 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.66 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

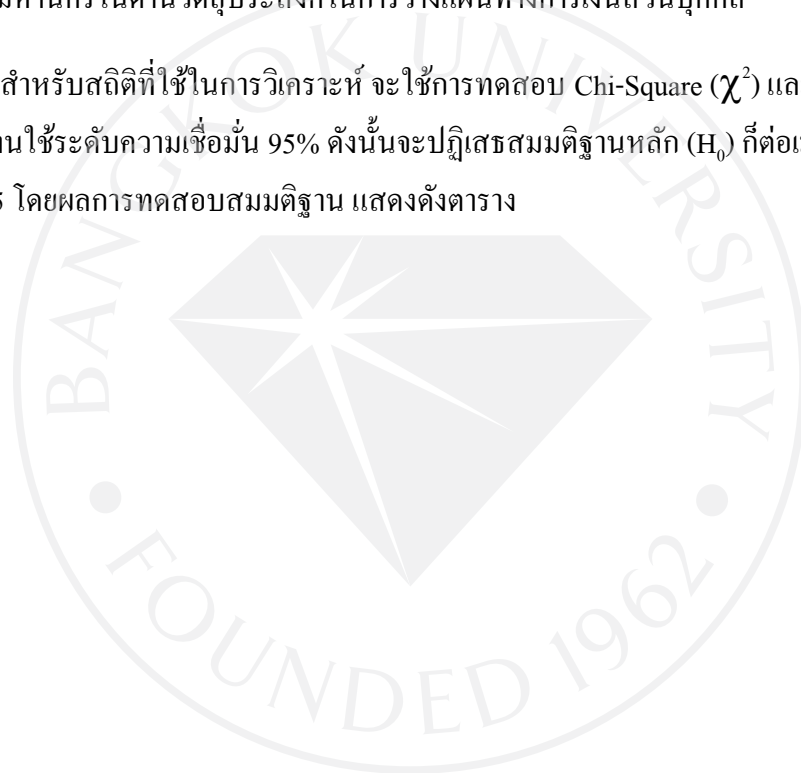
1.22 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบ
สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อย
กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 38: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	
	เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งก่อนและหลังเกษียณ	6	5	17	6	
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มี ภาระหนี้สินที่มากเกินไป	8	13	17	6	8	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะ เกิดขึ้นในอนาคต	5	9	7	10	9	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อ การศึกษา เพื่อสิทธิ ประโยชน์ทางภาษี	1	2	4	3	0	10
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0
รวม	20	29	45	25	31	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			χ^2	=	14.92	
			p	=	0.25	

จากตารางที่ 38 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.25 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.23 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 39: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนด ในการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	8	8	11	4	4	35
ระยะกลาง (ระยะเวลา มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	7	12	14	16	20	69
ระยะยาว (ระยะเวลา มากกว่า 5 ปี)	5	9	20	5	7	46
รวม	20	29	45	25	31	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 =$	16.14		
			p =	0.04*		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 39 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

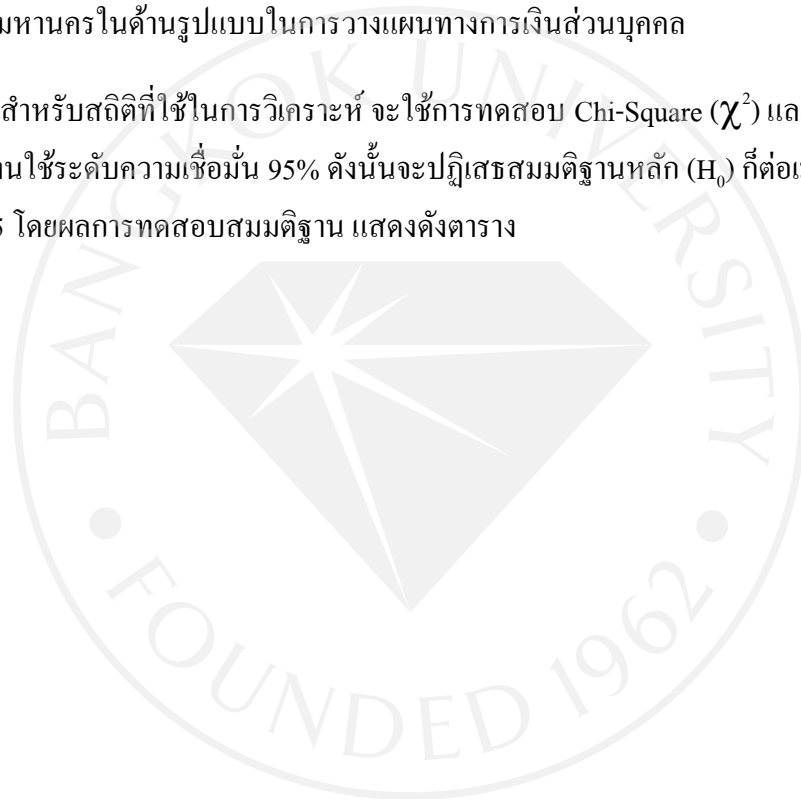
1.24 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบ
สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อย
กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 40: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	17	18	26	12	13	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่ง หรืออิสรภาพทางการเงิน	3	11	19	13	18	64
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0
รวม	20	29	45	25	31	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 =$	10.42		
			p =	0.03*		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 40 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

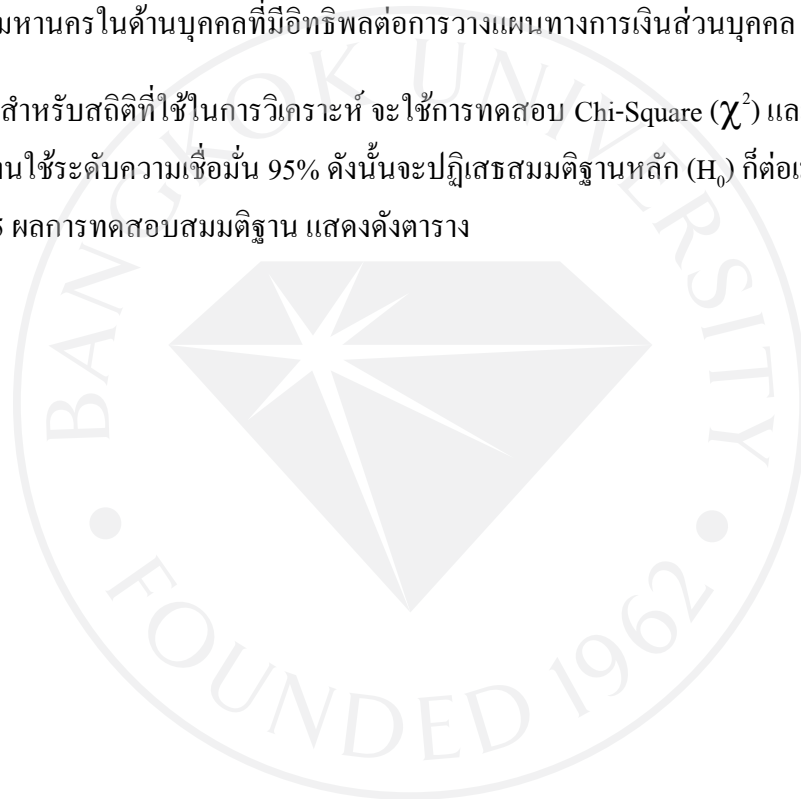
1.25 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบ
สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อย
กว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 41: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับบุคคลที่มี
อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	
	ตนเอง	10	15	29	14	
คนในครอบครัว	10	14	14	10	10	58
เพื่อน	0	0	0	0	1	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	0	0	2	1	0	3
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0
รวม	20	29	45	25	31	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 =$	10.61		
			p	=	0.56	

จากตารางที่ 41 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.56 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

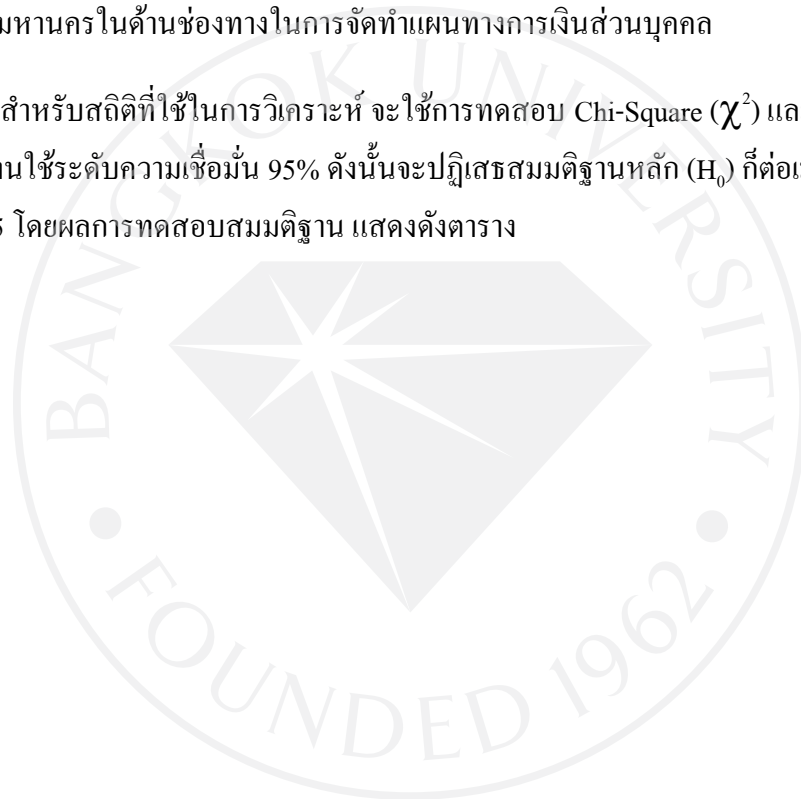
1.26 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 42: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำ แผนทางการเงินส่วนบุคคล	อาชีพ						รวม
	นักเรียน/ นักศึกษา	ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน รัฐวิสาห กิจ	ข้าราชการ	พนักงาน บริษัท เอกชน	อื่นๆ	
วางแผนด้วยตนเอง	42	18	3	1	73	4	141
วางแผนผ่านบริษัทที่ ให้บริการด้านที่ปรึกษา ทางการเงิน โดยเฉพาะ	0	0	0	0	1	1	2
วางแผนผ่านบริการที่ ปรึกษาด้านวางแผน ทางการเงินขององค์กร ต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือ บริษัทประกันภัย	0	1	0	0	6	0	7
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0
รวม	42	19	3	1	80	5	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			χ^2	=	18.05		
			p	=	0.06		

จากตารางที่ 42 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.06 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

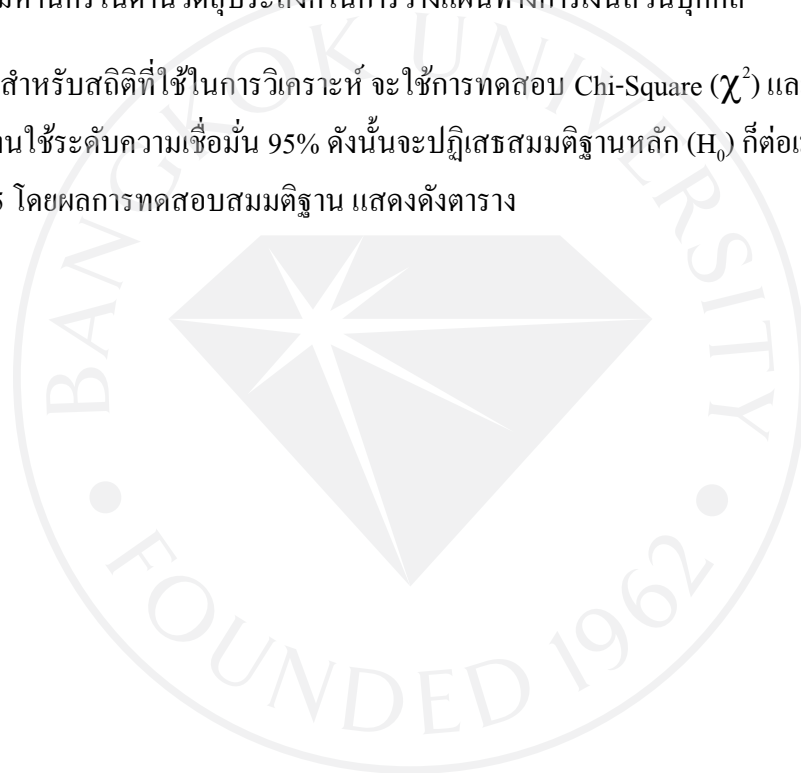
1.27 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 43: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	อาชีพ						รวม
	นักเรียน/นักศึกษา	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่นๆ	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	7	9	1	0	28	3	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มี	19	6	2	1	22	2	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	13	4	0	0	23	0	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	3	0	0	0	7	0	10
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0
รวม	42	19	3	1	80	5	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square				χ^2	=	16.46	
				p	=	0.35	

จากตารางที่ 43 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.35 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.28 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 44: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	อาชีพ						รวม
	นักเรียน/นักศึกษา	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่นๆ	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	14	4	1	1	13	2	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	19	4	0	0	45	1	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	9	11	2	0	22	2	46
รวม	42	19	3	1	80	5	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			χ^2	=	21.52		
			p	=	0.02*		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 44 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.02 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

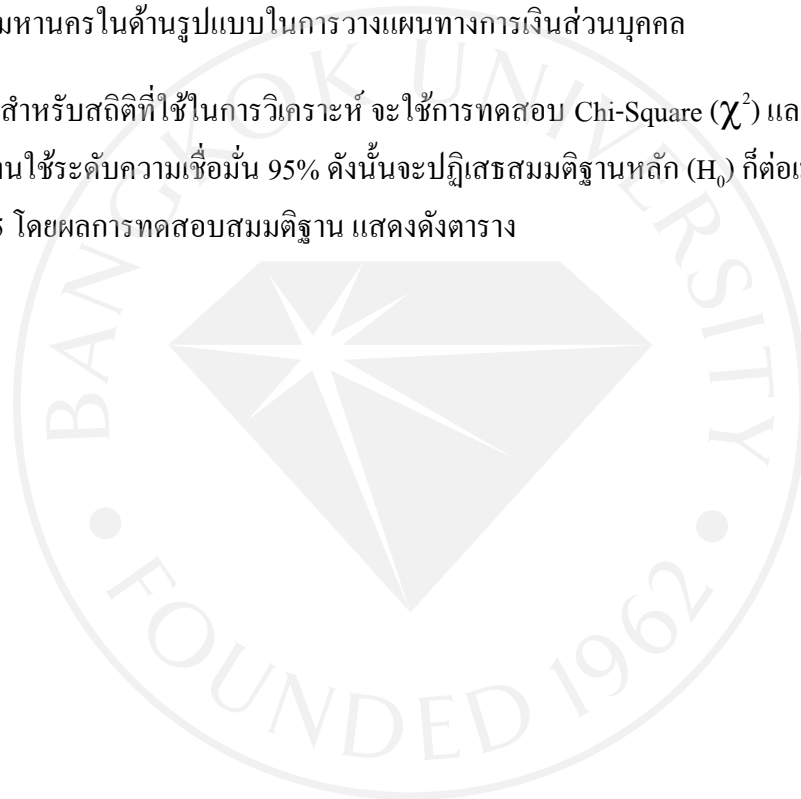
1.29 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 45: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	อาชีพ						รวม
	นักเรียน/นักศึกษา	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่นๆ	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	33	9	2	0	38	4	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	9	10	1	1	42	1	64
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0
รวม	42	19	3	1	80	5	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			χ^2	=	14.18		
			p	=	0.02*		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 45 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.02 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

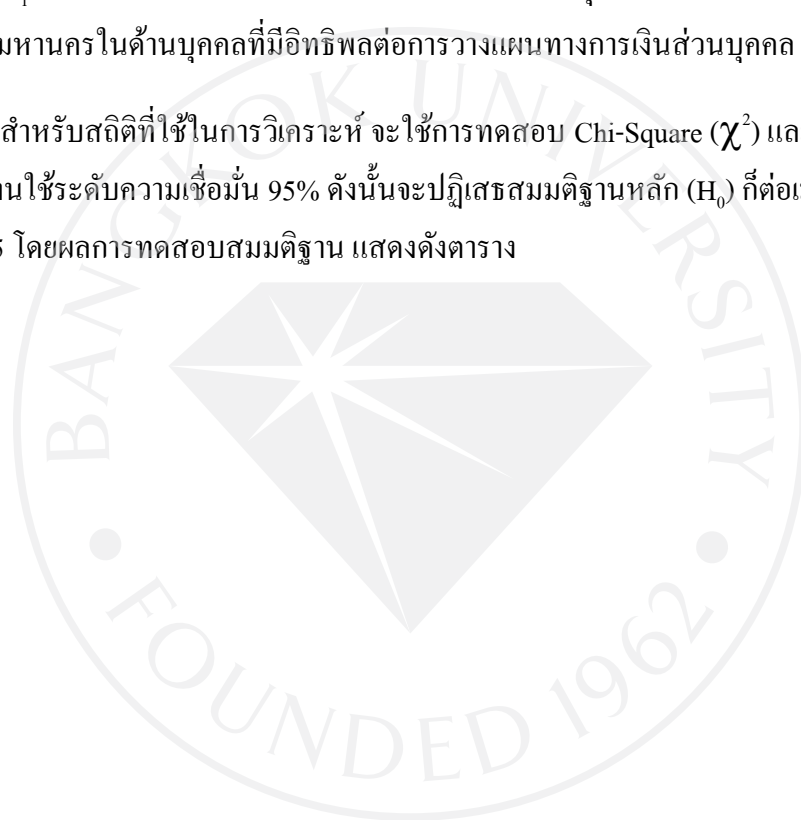
1.30 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 46: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทาง การเงินส่วนบุคคล	อาชีพ						รวม
	นักเรียน/ นักศึกษา	ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน รัฐวิสาห กิจ	ข้าราชการ	พนักงาน บริษัท เอกชน	อื่นๆ	
ตนเอง	22	9	3	1	50	3	88
คนในครอบครัว	20	10	0	0	27	1	58
เพื่อน	0	0	0	0	1	0	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ คำปรึกษา	0	0	0	0	2	1	3
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0
รวม	42	19	3	1	80	5	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			χ^2	=	16.76		
			p	=	0.33		

จากตารางที่ 46 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.33 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สมมติฐานข้อ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ในส่วนนี้สามารถแบ่งสมมติฐานย่อย ได้ดังนี้

2.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 47: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
	วางแผนด้วยตนเอง	69	27	
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ	2	0	0	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	4	2	1	7
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	75	29	46	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	19.33	
		p =	0.08	

จากตารางที่ 47 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.08 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

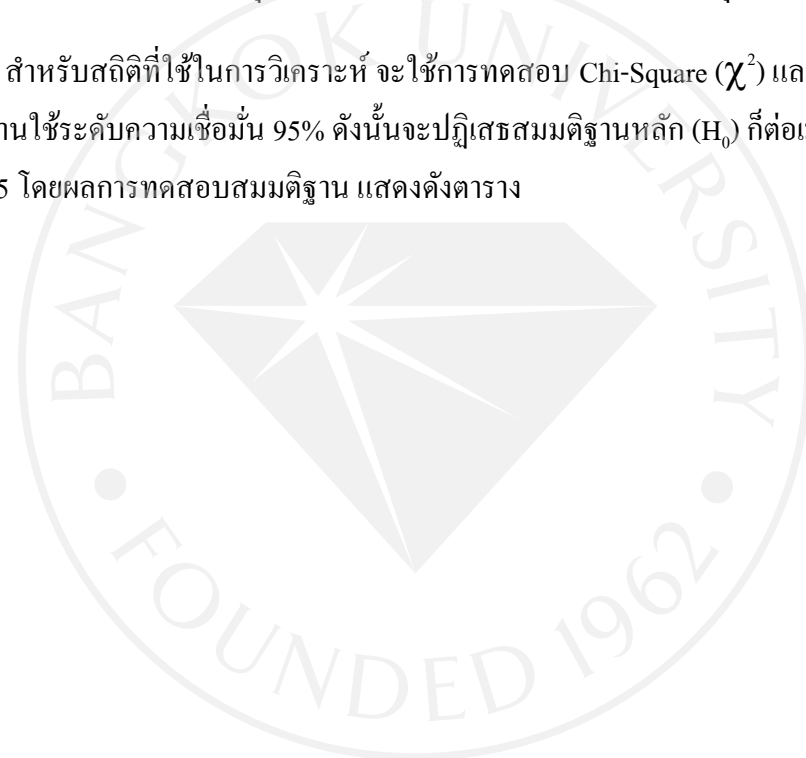
2.2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบ
สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อย
กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 48: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			รวม
	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	26	8	14	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป	32	7	13	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	14	11	15	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	3	3	4	10
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	75	29	46	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 = 15.15$	
			$p = 0.65$	

จากตารางที่ 48 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.65 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการ

วางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 49: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับกรอบ
ระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			รวม
	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	16	5	14	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	36	14	19	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	23	10	13	46
รวม	75	29	46	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	13.66	
		p =	0.32	

จากตารางที่ 49 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับกรอบ
ระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้
สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.32 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ
สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มี
อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบ
ระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.4 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 50: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	43	15	28	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	32	14	18	64
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	75	29	46	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	2.12	
		p =	0.91	

จากตารางที่ 50 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า

ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.91 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 51: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับบุคคลที่มี
อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคล	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพล ปานกลาง	มีอิทธิพล น้อย	
ตนเอง	41	22	25	88
คนในครอบครัว	31	6	21	58
เพื่อน	0	1	0	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	3	0	0	3
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	75	29	46	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		χ^2	=	29.40
		p	=	0.04*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 51 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.7 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 52: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
	วางแผนด้วยตนเอง	81	42	
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ	1	1	0	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	3	4	0	7
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	85	47	18	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square	$\chi^2 = 6.08$			
	p = 0.91			

จากตารางที่ 52 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.91 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.7 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 53: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	34	11	3	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป	28	13	11	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	20	18	2	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	3	5	2	10
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	85	47	18	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 = 23.81$	
			$p = 0.16$	

จากตารางที่ 53 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.16 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.8 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 54: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล			รวม
	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	15	13	7	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	41	20	8	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	29	14	3	46
รวม	85	47	18	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 = 10.92$		
		p = 0.54		

จากตารางที่ 54 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.54 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.9 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 55: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล			รวม
	การเงินส่วนบุคคล			
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	47	26	13	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	38	21	5	64
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	85	47	18	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	9.25	
		p =	0.16	

จากตารางที่ 55 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.16 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.10 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 56: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล			รวม
	การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล			
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
ตนเอง	52	26	10	88
คนในครอบครัว	31	20	7	58
เพื่อน	0	0	1	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	2	1	0	3
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	85	47	18	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	29.36	
		p =	0.04 *	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 56 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

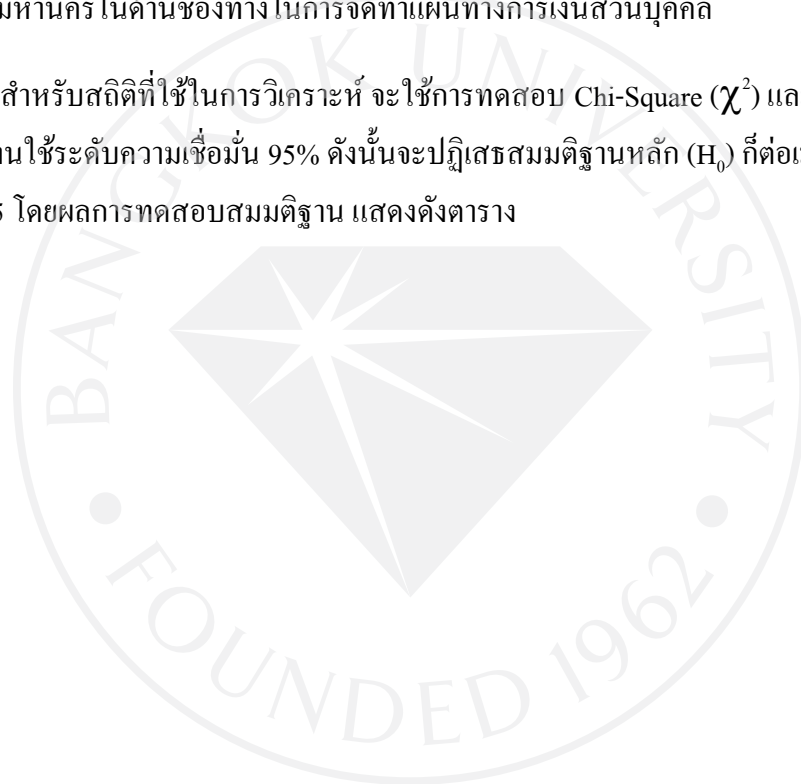
2.11 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบ
สมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อย
กว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 57: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ภาวะทางเศรษฐกิจ			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
วางแผนด้วยตนเอง	86	33	22	141
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ	1	1	0	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	5	2	0	7
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	92	36	22	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	7.64	
		p =	0.81	

จากตารางที่ 57 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.81 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

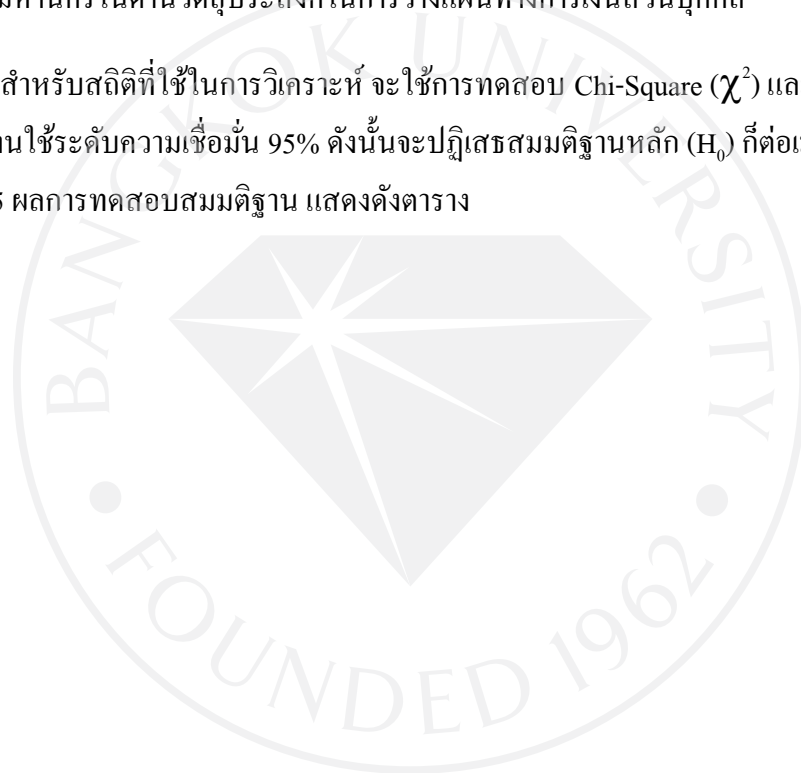
2.12 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 58: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ภาวะทางเศรษฐกิจ			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	5	12	31	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป	4	14	34	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือ มรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	11	7	22	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	2	3	5	10
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	22	36	92	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 = 31.10$	
			$p = 0.03^*$	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 58 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทาง

การเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.13 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 59: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ภาวะทางเศรษฐกิจ			รวม
	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	18	8	9	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	41	21	7	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	33	7	6	46
รวม	92	36	22	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 = 11.23$		
		$p = 0.51$		

จากตารางที่ 59 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.51 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.14 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 60: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ภาวะทางเศรษฐกิจ			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	55	19	12	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน	37	17	10	64
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	92	36	22	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	4.14	
		p =	0.66	

จากตารางที่ 60 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.66 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.15 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 61: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ภาวะทางเศรษฐกิจ			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
ตนเอง	52	22	14	88
คนในครอบครัว	38	12	8	58
เพื่อน	1	0	0	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	1	2	0	3
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	92	36	22	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	10.24	
		p =	0.92	

จากตารางที่ 61 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจ กับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ภาวะทางเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

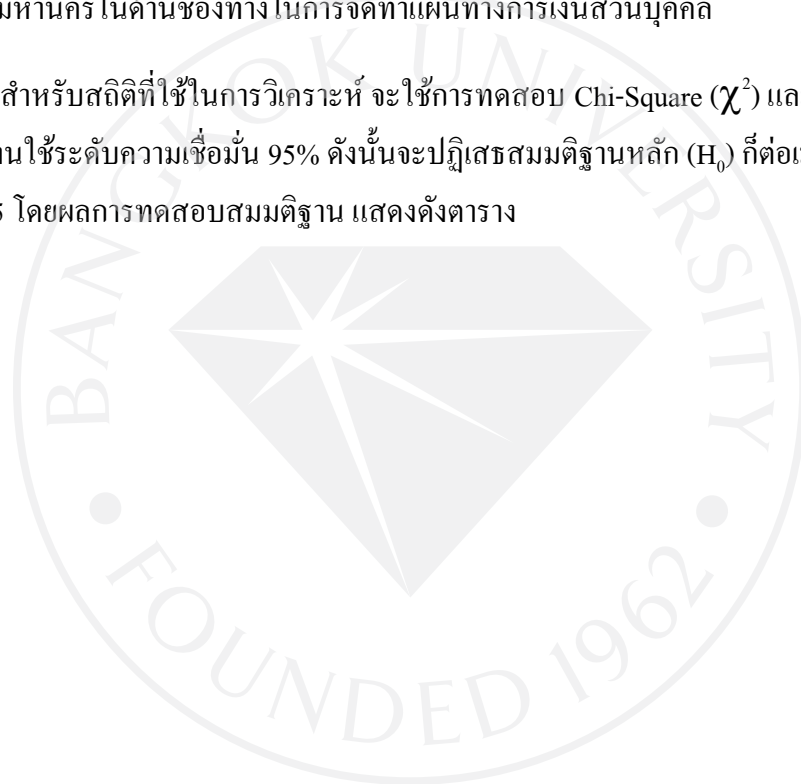
2.16 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 62: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ปัจจัยอื่นๆ			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
วางแผนด้วยตนเอง	115	17	9	141
วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ	2	0	0	2
วางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย	6	0	1	7
รวม	123	17	10	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 = 7.09$	
			$p = 0.97$	

จากตารางที่ 62 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.97 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

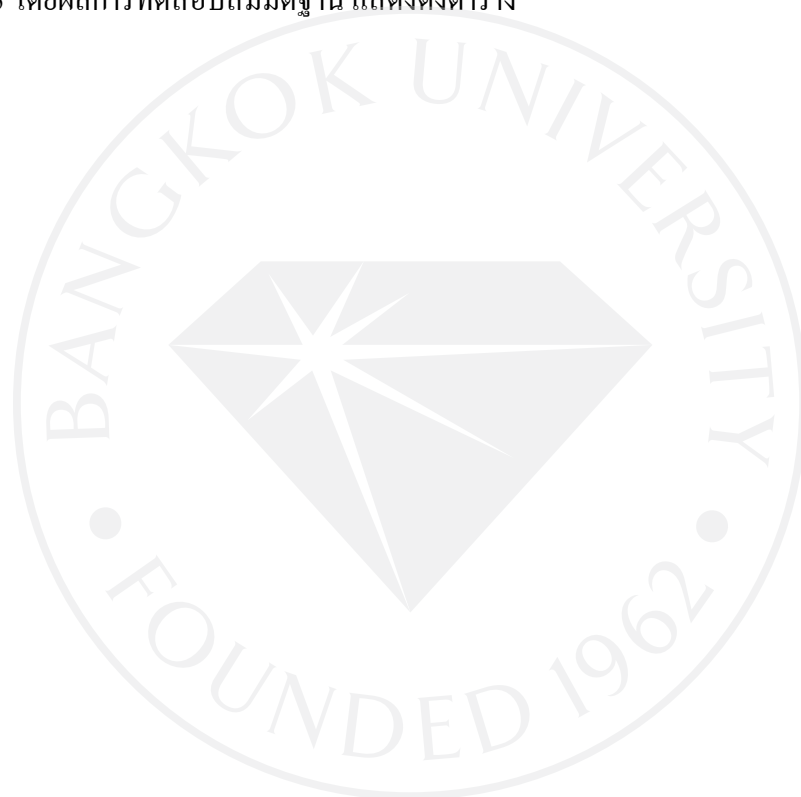
2.17 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 63: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ปัจจัยอื่นๆ			รวม
	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	มีอิทธิพล	
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ	39	6	3	48
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป	43	4	5	52
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือ มรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	34	5	1	40
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี	7	2	1	10
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	123	17	10	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square			$\chi^2 = 24.56$	
			p = 0.43	

จากตารางที่ 63 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่าค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.43 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

บุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.18 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 64: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ปัจจัยอื่นๆ			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	25	4	6	35
ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	59	8	2	69
ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	39	5	2	46
รวม	123	17	10	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		χ^2	=	13.84
		p	=	0.61

จากตารางที่ 64 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.61 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.19 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 65: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ปัจจัยอื่นๆ		รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง มีอิทธิพลน้อย	
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	69	11	86
เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรือ อิสรภาพทางการเงิน	54	6	64
อื่นๆ	0	0	0
รวม	123	17	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 = 6.38$	
		p = 0.61	

จากตารางที่ 65 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.61 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.20 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

H_1 : ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบ Chi-Square (χ^2) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า p มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง

ตารางที่ 66: ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ปัจจัยอื่นๆ			รวม
	มีอิทธิพลมาก	มีอิทธิพลปานกลาง	มีอิทธิพลน้อย	
ตนเอง	72	9	7	88
คนในครอบครัว	49	8	1	58
เพื่อน	0	0	1	1
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	2	0	1	3
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	123	17	10	150
การทดสอบทางสถิติ Chi-Square		$\chi^2 =$	0.00	
		p =	0.00*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 66 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยอื่นๆกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 67: ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
1.1 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.2 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.4 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.5 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 67(ต่อ): ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.6 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.7 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.8 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.9 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.10 อายุ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.11 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.12 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 67(ต่อ): ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.13 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.14 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.15 สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.16 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.17 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.18 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.19 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 67(ต่อ): ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.20 ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.21 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.22 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.23 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.24 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.25 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.26 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 67(ต่อ): ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.27 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.28 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.29 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.30 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
สมมติฐานข้อ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร	
2.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 67(ต่อ): ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
2.3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.4 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.6 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.7 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.8 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 67(ต่อ): ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
2.9 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.10 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.11 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.12 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.13 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านการอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.14 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 67(ต่อ): ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
2.15 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.16 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.17 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.18 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.19 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.20 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	สอดคล้องกับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยผลจากการศึกษาข้อมูลเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้ในอนาคต

ตั้งเขตวัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาดังกล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบว่า ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากขึ้น และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเริ่มมองเห็นแนวทางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตนเพื่อเป็นการรองรับสถานการณ์ภาวะความไม่แน่นอนในอนาคต

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของในกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 ตัวอย่าง เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลขึ้น โดยใช้แนวทางการจัดทำแบบสอบถาม จากการรวบรวมข้อมูล และทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งรายละเอียดของคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-

ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อ และคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภทมาตรวัดอันตรภาค หรือช่วง (Interval) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 หัวข้อคือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ภาวะเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 13 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ โดยมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป โดยการแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 ตัวอย่าง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากหนังสือ วารสาร ตำราวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ จำนวน 150 ชุด นำข้อมูลที่ได้มาลงรหัส (Coding) ในกระดาษทำการ (Coding Sheet) ตามคู่มือลงรหัส แล้วตรวจสอบความถูกต้องของรหัสข้อมูลอีกครั้งก่อนนำไปบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรม SPSS

2. การประมวลผลข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางด้านสถิติ คือ โปรแกรม SPSS แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลในส่วนที่ 1 ซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลในส่วนที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ข้อมูลในส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
4. ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi – Square Test) เพื่อทดสอบความแตกต่าง
5. ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi – Square Test) เพื่อทดสอบความแตกต่าง

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนเท่ากันคือ 75 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001 – 15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครว่ามีอิทธิพลในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านปัจจัยอื่นๆ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลในระดับมาก และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อปัจจัยในด้านต่างๆ ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ตว่ามีอิทธิพลในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เรื่องบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินจากนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์ และการเข้ารับการอบรม สัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่างๆ มีอิทธิพลในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพื้นฐานว่ามีอิทธิพลในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เรื่องกระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และหลักในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติว่ามีอิทธิพลในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานครในด้านภาวะทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องภาวะเศรษฐกิจโลก เช่น วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ ว่ามีอิทธิพลในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เรื่องอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด ว่ามีอิทธิพลในระดับมาก โดยอัตราเงินเฟ้อมีอิทธิพลในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานครในด้านปัจจัยอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่อง Lifestyle วิธีในการดำเนินชีวิตว่ามีอิทธิพลในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เรื่องสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ และสิทธิประโยชน์ทางภาษีว่ามีอิทธิพลในระดับมาก โดยกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการเงิน และการลงทุน มีอิทธิพลในระดับปานกลาง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี) มีรูปแบบคือเน้นความมั่นคงทางการเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ ตนเอง

4. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

4.1 เพศ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร

4.1.1 เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

4.1.2 เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

4.1.3 เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

5.4.2 ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

5.4.3 ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

5.4.4 ปัจจัยอื่นๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

5.4.5 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนเท่ากันคือ 75 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001 – 15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ งานวิจัยของจันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ที่ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้มีทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครว่ามีอิทธิพลในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในระดับปานกลาง ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน

กรุงเทพมหานครในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับมาก ด้านภาวะทางเศรษฐกิจกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านภาวะทางเศรษฐกิจในระดับมาก และด้านปัจจัยอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านปัจจัยอื่นๆ ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ศิรินุช อินละคร (2548) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 5 ขั้นตอน ว่า ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้น บุคคลจะต้องทำการประเมินสถานะการเงินของตนเองในขณะนั้นก่อน แล้วจึงทำการกำหนดเป้าหมายทางการเงินและแนวทางที่จะต้องปฏิบัติ ทำการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก ซึ่งการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดได้นั้น บุคคลจะต้องพิจารณาภาวะเศรษฐกิจ สังคม และพิจารณาความเสี่ยงต่างๆ ในแต่ละทางเลือกด้วย โดยบุคคลจำเป็นต้องค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และทำการพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสม แล้วทำการสร้างแผนการเงินจากทางเลือกนั้น และทำการปฏิบัติตามแผนการเงิน แต่แผนการเงินส่วนบุคคลนั้นเป็นขั้นตอนที่ไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นบุคคลจึงควรทำการปรับปรุงแผนอยู่เสมอ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป ครอบคลุมระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี) มีรูปแบบคือเน้นความมั่นคงทางการเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ ตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา หงส์ทอง (2551) ที่ได้กล่าวถึง แผนการบริหารหนี้ว่า เป็นแผนที่บุคคลจำเป็นต้องทำเพื่อปลดปล่อยภาระหนี้สิน โดยต้องรู้จักใช้จ่ายควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และทำการจัดลำดับความสำคัญของหนี้ที่ต้องเร่งชำระก่อนหลัง

4. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของในกรุงเทพมหานคร สามารถจำแนกได้ดังนี้

4.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2552) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการติดตาม

ข่าวสาร ของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสถานะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจากตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30 – 49 ปี ว่า ประชากรกลุ่มรายได้สูงส่วนใหญ่จะมีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม และมีความระมัดระวังในการใช้เงินมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบในการออมด้วยการฝากเงินกับธนาคาร และประกอบกับการที่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นอย่างเพียงพอ ทำให้ต้องการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนในรูปแบบอื่น

4.2 อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี (มหาชน) (ม.ป.ป.) กล่าวไว้ในเรื่องแผนการในวัยเกษียณอายุ หัวข้อการกำหนดจำนวนเงินลงทุนที่สามารถหาได้ในอนาคตว่า อาชีพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน

5. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของในกรุงเทพมหานคร

5.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2552) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการติดตามข่าวสาร ของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสถานะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจากตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30 – 49 ปี ว่า ข้อมูลข่าวสาร จะช่วยสร้างความมั่นใจในการวางแผนทางการเงินของคนรุ่นใหม่ได้

5.2 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ คณะกรรมการมาตรฐานของผู้วางแผนทางการเงิน หรือ Certified Financial Planner Board of Standards Inc. ของสหรัฐอเมริกา (วัวร์ธน ธาราหิรัญโชติ, 2552) ว่า คนอเมริกันจะถูกแบ่งความสามารถในการวางแผนทางการเงินออกไว้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอิสระ กลุ่มผู้วิตกกังวล และกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งจัดเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ เนื่องจาก

ความไม่เข้าใจในเรื่องทางการเงิน ทำให้ต้องแสวงหาคำแนะนำในเรื่องการวางแผนการเงิน จากมืออาชีพ

5.3 ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆ เช่น อัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยจะมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในเรื่องของการกู้ยืม

5.4 ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2552) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการติดตามข่าวสาร ของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสภาวะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจาก ตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30 – 49 ปี ว่า สถานการณ์การเมือง ภายในประเทศขณะนี้ (พ.ศ. 2552) และสภาวะเศรษฐกิจ โลกในยุควิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ทำให้ บุคคล มีความกังวลสูงต่อฐานะการเงินของตน ทำให้ต้องการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนในรูปแบบ อื่น

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้ผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้รับทราบ และมีข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงินให้ประสบความสำเร็จ
2. จากการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ที่มีบริการทางการเงินส่วนบุคคล ควรจะมีพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง เพื่อให้ให้คำแนะนำและปรึกษาแก่ผู้ที่ต้องการเข้าไปใช้บริการให้มีความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมากขึ้น นอกจากนี้บุคคลเองควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อทำให้การวางแผนทางการเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. จากการวิจัยพบว่า ภาวะเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นบุคคลควรมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจด้วย
4. จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ที่มีบริการทางการเงินส่วนบุคคล ควรมีบริการวางแผนทางการเงินให้กับผู้ที่ต้องการคำปรึกษาที่หลากหลายและตรงตามความต้องการของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร” เท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในพื้นที่อื่น ซึ่งอาจมีความแตกต่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกครบถ้วน และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนต่อไป

บรรณานุกรม

ตำรา/หนังสือ

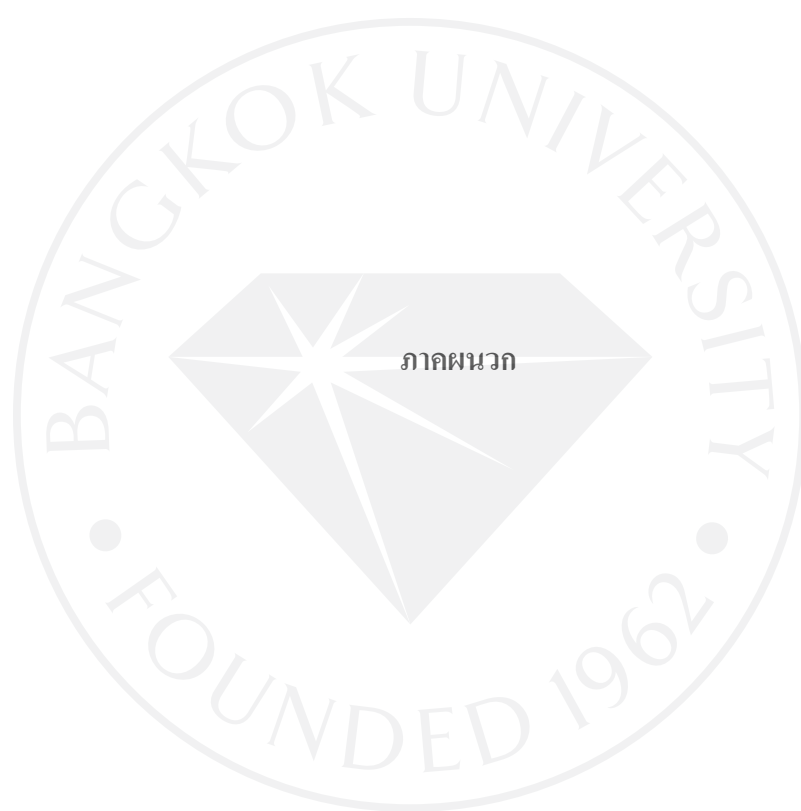
- กาญจนา หงส์ทอง. (2551). เข้มทิศการเงิน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ. (2552). MONEY PRO แผนการเงิน แผนชีวิต. กรุงเทพฯ: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- ศิรินุช อินละคร. (2548). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุขใจ น้ำผุด. (2545). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- พูนทรัพย์ รามัญ. (2526). การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิทยานิพนธ์

- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุพานี โสพร. (2548). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากรสาย ๙ ผู้พักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดฤทัย จันทร์เข้มซ้อย. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนด้านการเงิน ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- กฤษฎา เสกตระกูล. (ม.ป.ป.). ตอนที่ 16: การจัดทำงบประมาณส่วนบุคคล. สืบค้นวันที่ 6 ตุลาคม 2552 จาก http://www.tsi-thailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=452&Itemid=204.
- กำพล สุทธิพิเชษฐ์. (ม.ป.ป.). ตลาดนัดการเงิน ชีวิตที่ออกแบบได้. สืบค้นวันที่ 15 กันยายน 2552 จาก http://www.khomesmilesclub.com/KHSC_Article_29.asp.
- ณัฐพล นิรมานพัชรินทร์. (2549). พื้นฐานการวางแผนทางการเงินสำหรับ SMEs ตอน 1 Fundamental Financial Planning for SMEs. สืบค้นวันที่ 15 กันยายน 2552 จาก http://www.businesssthai.co.th/bt/content.php?data=410161_Smart%2520SMEs.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน). (ม.ป.ป.). การกำหนดจำนวนเงินลงทุนที่สามารถหาได้ในอนาคต. สืบค้นวันที่ 10 ธันวาคม 2552 จาก http://www.mfcfund.com/php/th/BeforeInvestment_personal_finance.php.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด. (ม.ป.ป.). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในทศวรรษที่ 21. สืบค้นวันที่ 15 กันยายน 2552 จาก http://www.finansa-asset.com/articles/th_Wealth2007-08.html.
- สำนักวิจัยเอแบคโพลล์. (2552). ผลสำรวจ การเงินของคนรุ่นใหม่ รายได้สูง. สืบค้นวันที่ 9 ตุลาคม 2552 จาก <http://www.marketingoops.com/reports/research/premium-consumer/>.

แบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน

กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความตามความเป็นจริงและเติมข้อความลงในช่องว่าง
ให้สมบูรณ์

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ

1) 20 – 30 ปี

2) 31 – 40 ปี

3) 41 – 50 ปี

4) 51 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

1) โสด

2) สมรส

3) หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

1) มัธยมศึกษา / ปวช.

2) อนุปริญญา / ปวส.

3)ปริญญาตรี

4)ปริญญาตรีขึ้นไป

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1) ต่ำกว่า 5,000 บาท

2) 5,001 – 10,000 บาท

3) 10,001 – 15,000 บาท

4) 15,001 – 20,000 บาท

5) ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป

6. อาชีพ

☐ 1) นักเรียน/นักศึกษา	☐ 2) ธุรกิจส่วนตัว
☐ 3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ 4) ข้าราชการ
☐ 5) พนักงานบริษัทเอกชน	☐ 6) อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	ระดับอิทธิพล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
1. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต					
2. บทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการทางการเงินจากนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์					
3. การเข้ารับการอบรม สัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่างๆ					
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล					
4. หลักในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติ					
5. กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล					
6. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพื้นฐาน					

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	ระดับอิทธิพล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ภาวะทางเศรษฐกิจ</u>					
7. อัตราเงินเฟ้อ					
8. อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด					
9. ภาวะเศรษฐกิจโลก เช่น วิกฤต แฮมเบอร์เกอร์					
<u>ปัจจัยอื่นๆ</u>					
10. สถานการณ์การเมืองภายใน ประเทศ					
11. Lifestyle วิถีในการดำเนินชีวิต					
12. กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับ การเงินและการลงทุน					
13. สิทธิประโยชน์ทางภาษี					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1. ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของท่าน
 - 1) วางแผนด้วยตนเอง
 - 2) วางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงิน โดยเฉพาะ
 - 3) วางแผนผ่าน บริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงิน ขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย
 - 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
2. วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของท่านคืออะไร
 - 1) เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ
 - 2) เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป
 - 3) เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต
 - 4) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี
 - 5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. กรอบระยะเวลาที่ท่านได้กำหนดไว้ในกรวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของท่าน
 - 1) ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)
 - 2) ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)
 - 3) ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)
4. รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของท่านเป็นอย่างไร
 - 1) เน้นความมั่นคงทางการเงิน
 - 2) เน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน
 - 3) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. บุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของท่าน
 - 1) ตนเอง
 - 2) คนในครอบครัว
 - 3) เพื่อน
 - 4) ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา
 - 5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....